

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-61-17

Druk nr 1587
Warszawa, 29 maja 2017 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy o opłatach
abonamentowych oraz ustawy
o radiofonii i telewizji z projektem aktu
wykonawczego.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Z poważaniem

(-) Beata Szydło

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o opłatach abonamentowych oraz ustawy o radiofonii i telewizji

Art. 1. W ustawie z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1204 oraz z 2015 r. poz. 1324) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Domniemywa się, że osoba będąca stroną umowy o dostarczenie telewizji płatnej posiada odbiornik telewizyjny w stanie umożliwiającym natychmiastowy odbiór programu.”,

b) dodaje się ust. 8 i 9 w brzmieniu:

„8. Dostawcami usług telewizji płatnej, w rozumieniu niniejszej ustawy, są operatorzy rozprowadzający programy telewizyjne w pakietach dostępnych na podstawie umów o dostarczenie telewizji płatnej.

9. Umową o dostarczenie telewizji płatnej, w rozumieniu niniejszej ustawy, jest każda umowa, w ramach której przynajmniej jednym ze świadczeń jest udostępnianie programów telewizyjnych rozprowadzanych przez dostawcę usług telewizji płatnej.”;

2) w art. 5 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku niedopełnienia obowiązku zgłoszenia odbiornika radiofonicznego lub telewizyjnego pobiera się opłatę w wysokości stanowiącej trzydziestokrotność miesięcznej opłaty abonamentowej obowiązującej w dniu stwierdzenia używania odbiornika.”;

3) po art. 5 dodaje się art. 5a–5e w brzmieniu:

„Art. 5a. 1. Operator wyznaczony w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe realizuje zadanie publiczne polegające na rejestracji odbiornika radiofonicznego lub telewizyjnego, w tym nadaje indywidualny numer identyfikacyjny osobie posiadającej odbiornik radiofoniczny lub telewizyjny, na podstawie zgłoszenia tej osoby, w terminie 30 dni od dnia jego złożenia operatorowi.

2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, składa się w terminie 14 dni od dnia wejścia w posiadanie odbiornika radiofonicznego lub telewizyjnego u operatora

wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe lub za pomocą strony internetowej operatora wyznaczonego.

3. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) dane osoby posiadającej odbiornik radiofoniczny lub telewizyjny:
 - a) imię i nazwisko lub nazwę,
 - b) adres zamieszkania albo adres siedziby, lub adres do korespondencji,
 - c) adres poczty elektronicznej, jeżeli osoba go posiada,
 - d) numer PESEL, a w przypadku gdy osobie nie nadano numeru PESEL – rodzaj i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość, NIP lub KRS;
- 2) adres gospodarstwa domowego, w którym jest używany odbiornik radiofoniczny lub telewizyjny podlegający rejestracji, a w przypadku podmiotów innych niż wymienione w art. 2 ust. 5 – adres, pod którym jest używany odbiornik;
- 3) informację, czy osoba posiadająca odbiornik radiofoniczny lub telewizyjny jest:
 - a) osobą fizyczną używającą odbiorników radiofonicznych lub telewizyjnych w gospodarstwie domowym albo
 - b) podmiotem, o którym mowa w art. 2 ust. 5 pkt 2, albo
 - c) innym podmiotem;
- 4) informację, czy osoba posiadająca odbiornik radiofoniczny lub telewizyjny zamierza skorzystać ze zwolnienia, o którym mowa w art. 4 ust. 4;
- 5) w przypadku podmiotu innego niż wskazany w art. 2 ust. 5 – rodzaj i liczbę odbiorników radiofonicznych lub telewizyjnych.

4. Za datę zgłoszenia przyjmuje się:

- 1) dzień złożenia zgłoszenia u operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe,
- 2) dzień podania za pośrednictwem strony internetowej operatora wyznaczonego danych niezbędnych do sporządzenia zgłoszenia, lub
- 3) dzień przekazania zgłoszenia dostawcy usług telewizji płatnej.

5. Za datę zarejestrowania odbiornika radiofonicznego lub telewizyjnego przyjmuje się dzień nadania indywidualnego numeru identyfikacyjnego osobie posiadającej odbiornik radiofoniczny lub telewizyjny.

6. W przypadku gdy dane niezbędne do dokonania zgłoszenia są niekompletne, operator wyznaczony w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe w terminie 3 dni od dnia otrzymania zgłoszenia przekazuje na adres do

korespondencji lub adres poczty elektronicznej użytkownika informację o konieczności uzupełnienia zgłoszenia.

7. W przypadku nieuzupełnienia zgłoszenia w terminie 7 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 6, zgłoszenie pozostawia się bez rozpoznania.

8. Operator wyznaczony w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe zawiadamia podmiot obowiązany do uiszczania opłat abonamentowych o dokonaniu rejestracji odbiornika radiofonicznego lub telewizyjnego na podstawie zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1.

9. Podmiot obowiązany do uiszczania opłat abonamentowych zawiadamia operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe o zmianie danych zawartych w zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia zmiany tych danych.

Art. 5b. 1. Osoba zawierająca umowę o dostarczanie telewizji płatnej może przekazać dostawcy usług telewizji płatnej zgłoszenie, o którym mowa w art. 5a ust. 1. Do przekazania zgłoszenia stosuje się art. 5a ust. 2 i 3.

2. Dostawca usług telewizji płatnej przesyła w sposób zbiorczy otrzymane w danym miesiącu kalendarzowym zgłoszenia, o których mowa w art. 5a ust. 1, operatorowi wyznaczonemu w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, w terminie 14 dni od dnia zakończenia miesiąca kalendarzowego.

3. Przekazanie dostawcy usług telewizji płatnej zgłoszenia, zgodnie z ust. 1, jest traktowane jako złożenie tego zgłoszenia u operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe.

4. Operator wyznaczony w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe tworzy i prowadzi w systemie teleinformatycznym rejestr osób posiadających odbiornik radiofoniczny lub telewizyjny oraz umożliwia w nim w szczególności przesyłanie informacji, o których mowa w art. 5c ust. 1, przez dostawców usług telewizji płatnej. System teleinformatyczny spełnia minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych określone w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 18 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 570).

5. Rejestr, o którym mowa w ust. 4, zawiera:

1) datę złożenia zgłoszenia, o którym mowa w art. 5a ust. 1;

- 2) dane, o których mowa w art. 5a ust. 3, osób posiadających odbiornik radiofoniczny lub telewizyjny;
- 3) datę złożenia oświadczenia o spełnieniu warunków do korzystania ze zwolnień od opłat abonamentowych;
- 4) podstawę prawną zwolnienia od opłat abonamentowych;
- 5) datę nadania indywidualnego numeru identyfikacyjnego osobie posiadającej odbiornik radiofoniczny lub telewizyjny;
- 6) datę wyrejestrowania odbiornika radiofonicznego lub telewizyjnego;
- 7) dodatkowe informacje, w tym dotyczące toczących się postępowań egzekucyjnych w zakresie zaległości z tytułu nieuiszczenia opłat abonamentowych oraz opłat, o których mowa w art. 5 ust. 3.

6. Korzystanie przez dostawców usług telewizji płatnej z systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 4, jest bezpłatne.

7. Minister właściwy do spraw łączności sprawuje kontrolę działania systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 4.

Art. 5c. 1. Dostawca usług telewizji płatnej w celu ustalenia przez operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe podmiotu obowiązującego do uiszczenia opłaty abonamentowej przekazuje temu operatorowi informację o każdej zawartej przez niego umowie o dostarczanie telewizji płatnej oraz następujące informacje o osobie, z którą zawarto taką umowę:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę;
- 2) adres zamieszkania albo adres siedziby lub adres do korespondencji;
- 3) adres udostępnienia usług telewizji płatnej;
- 4) datę rozpoczęcia świadczenia usług telewizji płatnej;
- 5) numer PESEL, a w przypadku gdy osobie nie nadano numeru PESEL – rodzaj i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość, NIP lub KRS – jeżeli znajdują się w posiadaniu dostawcy usług telewizji płatnej.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, dostawca usług telewizji płatnej w związku z domnianiem, o którym mowa w art. 2 ust. 2a, przekazuje operatorowi wyznaczonemu w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe również na jego żądanie zgłoszone w związku z wykonywaniem zadań, o których mowa w art. 7 ust. 1, w celu ustalenia przez tego operatora podmiotu obowiązującego do uiszczenia opłaty abonamentowej, jej poboru lub egzekucji.

3. Dostawca usług telewizji płatnej przy zawieraniu umowy o dostarczanie telewizji płatnej przekazuje osobie, z którą zawiera taką umowę, informację o następującej treści: „Umowa o dostarczanie usług telewizji płatnej łączy się z domniemaniem posiadania odbiornika telewizyjnego, który podlega obowiązkowi rejestracji zgodnie z ustawą z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1204, z późn. zm.). Informuję, że w terminie 30 dni od dnia zawarcia umowy przekażę operatorowi wyznaczonemu w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2016 r. poz. 1113, z późn. zm.): imię i nazwisko lub nazwę osoby będącej stroną umowy o dostarczanie telewizji płatnej, jej adres zamieszkania albo adres siedziby, lub adres do korespondencji, adres udostępnienia jej usług telewizji płatnej, jej numer PESEL, a w przypadku gdy nie nadano numeru PESEL – rodzaj i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość tej osoby, NIP lub KRS, a także informację o dacie rozpoczęcia świadczenia usługi.”.

4. Informacje, o których mowa w ust. 1, dostawca usług telewizji płatnej przekazuje za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 5b ust. 4, w terminie 30 dni od dnia zawarcia umowy o dostarczanie telewizji płatnej, a informacje, o których mowa w ust. 2 – w terminie 30 dni od otrzymania żądania.

5. Dokonując przekazania, o którym mowa w ust. 4, dostawca usług telewizji płatnej informuje osobę, z którą zawarł umowę o dostarczanie telewizji płatnej, w sposób, w jaki zgodnie z umową o dostarczanie telewizji płatnej przesyła jej fakturę za świadczone usługi, o przekazaniu jej danych osobowych operatorowi wyznaczonemu w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe.

Art. 5d. 1. Operator wyznaczony w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, na podstawie informacji, o których mowa w art. 5c ust. 1 i 2, a także na podstawie powiadomienia podmiotu obowiązującego do uiszczenia opłaty abonamentowej o zmianie danych, o których mowa w art. 5a ust. 3, aktualizuje dane tego podmiotu zawarte w rejestrze, o którym mowa w art. 5b ust. 4, w terminie 30 dni od dnia otrzymania informacji lub powiadomienia.

2. Operator wyznaczony w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe wyrejestrowuje odbiornik radiofoniczny lub telewizyjny na wniosek osoby, która utraciła posiadanie odbiornika, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku.

3. Za datę wyrejestrowania przyjmuje się:

- 1) dzień złożenia wniosku u operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe lub
- 2) dzień złożenia wniosku za pośrednictwem strony internetowej operatora wyznaczonego.

4. Operator wyznaczony w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe:

- 1) po upływie 5 lat od końca roku, w którym dokonano wyrejestrowania odbiornika radiofonicznego lub telewizyjnego, usuwa dane osoby, która go wyrejestrowała, z rejestru, o którym mowa w art. 5b ust. 4,
- 2) niezwłocznie usuwa dane osoby, która nie ma obowiązku rejestracji odbiornika radiofonicznego lub telewizyjnego, z rejestru, o którym mowa w art. 5b ust. 4

– i wobec której nie toczą się postępowania w sprawie zaległości w uiszczaniu opłat abonamentowych albo postępowania egzekucyjne.

5. Operator wyznaczony w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe informuje osobę, której dane usunął z rejestru, o którym mowa w art. 5b ust. 4, o usunięciu jej danych w terminie 30 dni od ich usunięcia.

Art. 5e. 1. Dostawcy usług telewizji płatnej przysługuje rekompensata za wykonywanie zadań, o których mowa w art. 5b ust. 2 oraz art. 5c ust. 1–3 i 5, płatna ze środków, o których mowa w art. 8 ust. 1.

2. Rekompensatę, o której mowa w ust. 1, za zadania wykonane w danym miesiącu kalendarzowym, wypłaca operator wyznaczony w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe w terminie 14 dni od dnia zakończenia danego miesiąca kalendarzowego.

3 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji określi, w drodze rozporządzenia, wysokość rekompensaty za poszczególne zadania, o których mowa w art. 5b ust. 2 oraz art. 5c ust. 1–3 i 5, oraz sposób i tryb jej wypłaty, uwzględniając czynności niezbędne do wykonywania tych zadań, ich koszty oraz rozsądny zysk, który nie może być niższy niż 6% i nie może przekroczyć 10% poniesionych kosztów, a także skalę działalności dostawcy oraz konieczność regularnej wypłaty tej rekompensaty.”;

4) w art. 6:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wpływy z pobranych opłat abonamentowych oraz odsetek za zwłokę w uiszczaniu tych opłat operator wyznaczony przekazuje na wyodrębniony rachunek Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, z przeznaczeniem na cele określone w art. 8 ust. 1, po potrąceniu rekompensaty, o której mowa w ust. 3a, oraz rekompensaty, o której mowa w art. 5e ust. 1.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Operatorowi wyznaczonemu przysługuje rekompensata z tytułu świadczenia usług publicznych, o których mowa w art. 4 ust. 4, art. 5a ust. 1 i 8, art. 5b ust. 4, art. 5d, art. 5e ust. 2, art. 6 ust. 1 i 2, art. 7 ust. 1 oraz art. 7a ust. 1.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw łączności w porozumieniu z Krajową Radą Radiofonii i Telewizji określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób i tryb zgłaszania, rejestrowania i wyrejestrowywania odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych, dążąc do zapewnienia sprawności systemu rejestracji i przekazywania zgłoszeń, o których mowa w art. 5a ust. 1;
- 2) dodatkowe funkcjonalności systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 5b ust. 4;
- 3) sposób przekazywania przez dostawców usług telewizji płatnej zgłoszeń i informacji, o których mowa w art. 5a ust. 3 i art. 5c ust. 1 i 2, uwzględniając konieczność wykorzystania systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 5b ust. 4, dążąc do zapewnienia sprawności systemu rejestracji i przekazywania zgłoszeń i informacji oraz do nienakładania na dostawców usług telewizji płatnej nadmiernych obciążeń;
- 4) wzór zgłoszenia rejestracji i wyrejestrowania odbiorników radiofonicznych lub telewizyjnych albo zmiany danych podmiotu obowiązane do uiszczania opłat abonamentowych, dążąc do zapewnienia przejrzystości zgłoszenia i ułatwienia jego wypełnienia przez ten podmiot;
- 5) wzór zawiadomienia o nadaniu indywidualnego numeru identyfikacyjnego osobie posiadającej odbiornik radiofoniczny lub telewizyjny, dążąc do zapewnienia przejrzystości zawiadomienia i ułatwienia jego wypełnienia przez podmiot obowiązany do uiszczania opłat abonamentowych;

6) sposób i tryb dokonywania zmiany danych osoby posiadającej odbiornik radiofoniczny lub telewizyjny oraz wzór zawiadomienia o zatwierdzeniu przeprowadzonej zmiany danych osoby posiadającej odbiornik radiofoniczny lub telewizyjny, dążąc do zapewnienia przejrzystości zawiadomienia dla podmiotu zobowiązanego do uiszczania opłat abonamentowych.”,

d) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji określi, w drodze rozporządzenia wysokość rekompensaty, o której mowa w ust. 3a, oraz sposób i tryb wypłaty tej rekompensaty, uwzględniając czynności niezbędne do wykonywania usług publicznych, o których mowa w art. 4 ust. 4, art. 5a ust. 1 i 8, art. 5b ust. 4, art. 5d, art. 5e ust. 2, art. 6 ust. 1 i 2, art. 7 ust. 1 oraz art. 7a ust. 1, ich koszty ponoszone przez operatora i koszty ponoszone przez dostawcę usług telewizji płatnej na realizację zadań, o których mowa w art. 5b ust. 2 oraz art. 5c ust. 1–3 i 5, oraz rozsądny zysk, który nie może być niższy niż 6% i nie może przekroczyć 10% poniesionych kosztów, a także konieczność regularnej wypłaty tej rekompensaty, mając na uwadze zadania, o których mowa w art. 5b ust. 2 oraz art. 5c ust. 1–3 i 5, wykonywane na rzecz operatora wyznaczonego przez dostawców usług telewizji płatnej.”;

5) po art. 7 dodaje się art. 7a w brzmieniu:

„Art. 7a. 1. Operator wyznaczony w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe jest administratorem danych w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 922), w zakresie danych, do których dostęp uzyskano w wyniku prowadzonych kontroli danych, do których dostęp uzyskano na podstawie art. 5a ust. 3, art. 5c ust. 1 i 2 i art. 7 ust. 1a, oraz danych osób, wobec których prowadzi się postępowania egzekucyjne w zakresie zaległości z tytułu nieuiszczania opłat abonamentowych oraz opłat, o których mowa w art. 5 ust. 3.

2. Operator wyznaczony w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe może powierzyć jednostce określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 10 pkt 1 przetwarzanie danych osobowych, o których mowa w ust. 1.

3. Przetwarzanie danych osobowych, o których mowa w art. 5a ust. 3, art. 5c ust. 1 i 2 i art. 7 ust. 1a, może być prowadzone w ramach jednostki określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 10 pkt 1 wyłącznie w celu ustalenia podmiotu obowiązującego do uiszczania opłaty abonamentowej lub opłaty, o której mowa w art. 5

ust. 3, poboru tych opłat lub ich egzekucji, oraz przy użyciu środków technicznych i organizacyjnych zapewniających ochronę danych, w szczególności zabezpieczenie danych przed ich udostępnieniem osobom nieupoważnionym, zabraniam przez osobę nieuprawnioną, przetwarzaniem z naruszeniem ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych oraz zmianą, utratą, uszkodzeniem lub zniszczeniem.

4. Za dozwolone przetwarzanie danych, o których mowa w art. 5a ust. 3, art. 5c ust. 1 i 2 i art. 7 ust. 1a, uważa się tworzenie i uaktualnianie zbiorów danych podmiotów obowiązanych do uiszczania opłat abonamentowych lub z nich zwolnionych, łącznie z tytułem i okresem zwolnienia.

5. Niedozwolone jest udostępnienie danych, o których mowa w ust. 1, innym podmiotom niż:

- 1) jednostka określona w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 10 pkt 1,
- 2) podmioty prowadzące postępowania egzekucyjne dotyczące zaległości z tytułu nieuiszczenia opłat abonamentowych

– oraz wykorzystywanie tych danych w innych celach niż określone w ust. 3 i 4.

6. Operator wyznaczony w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe powołuje w celu zabezpieczenia danych, o których mowa w art. 5a ust. 3, art. 5c ust. 1 i 2 i art. 7 ust. 1a, administratora bezpieczeństwa informacji, o którym mowa w art. 36a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.

7. Dane podmiotów obowiązanych do uiszczania opłat abonamentowych lub z nich zwolnionych, uzyskane przez operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe w wyniku realizacji niniejszej ustawy, podlegają obowiązkowi zachowania w tajemnicy. Do tajemnicy tej w zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie stosuje się odpowiednio art. 41 z wyłączeniem art. 41 ust. 2 i 3 pkt 2 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe.

8. Zobowiązane do zachowania tajemnicy, o której mowa w ust. 7, są osoby sprawujące funkcje kierownicze, pracownicy i współpracownicy jednostki określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 10 pkt 1, mające dostęp do danych podmiotów obowiązanych do uiszczania opłat abonamentowych lub z nich zwolnionych, a także inni pracownicy i współpracownicy operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, uzyskujący dostęp do tych danych.”;

6) w art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wpływy, o których mowa w art. 2 ust. 1, art. 5 ust. 3, art. 7 ust. 4, art. 12b, z wyłączeniem potrąceń przewidzianych w art. 6 ust. 2 i art. 7 ust. 8, są przeznaczane wyłącznie na realizację przez nadawców publicznej radiofonii i telewizji misji, o której mowa w art. 21 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji, w wysokości nieprzekraczającej wydatków ponoszonych w związku z realizacją tej misji.”;

7) po art. 12 dodaje się art. 12a i art. 12b w brzmieniu:

„Art. 12a. Dostawca usług telewizji płatnej jest obowiązany do dostarczenia Przewodniczącemu Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, na każde jego żądanie, w terminie 30 dni od dnia otrzymania żądania, informacji dotyczącej liczby:

- 1) osób, z którymi dostawca ten ma zawarte umowy o dostarczanie telewizji płatnej;
- 2) osób, które przekazały mu zgłoszenie, o którym mowa w art. 5a ust. 1.

Art. 12b. 1. Jeżeli dostawca usług telewizji płatnej nie przekaze operatorowi wyznaczonemu w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe zgłoszeń, przekazanych zgodnie z art. 5b ust. 1, oraz informacji, o których mowa w art. 5c ust. 1 i 2, odpowiednio w terminie, o którym mowa w art. 5b ust. 2 albo art. 5c ust. 4, Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji wydaje decyzję nakładającą na tego dostawcę karę pieniężną w wysokości 500 zł za każdy przypadek nieprzekazania zgłoszenia lub informacji.

2. W przypadku nieprzekazania informacji, o której mowa w art. 12a, w terminie, o którym mowa w art. 12a, Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji wydaje decyzję nakładającą na dostawcę usług telewizji płatnej karę pieniężną w wysokości do 5% przychodu tego dostawcy, osiągniętego z tytułu dostarczania usług telewizji płatnej w poprzednim roku podatkowym, a w przypadku gdy okres działania dostawcy usług telewizji płatnej jest krótszy niż rok kalendarzowy, karę pieniężną w wysokości do 500 tys. zł, uwzględniając skalę działalności dostawcy oraz jego możliwości finansowe.

3. Organ podatkowy właściwy ze względu na siedzibę dostawcy usług telewizji płatnej jest obowiązany do dostarczenia Przewodniczącemu Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, na każde jego żądanie, w terminie 30 dni od dnia otrzymania żądania, informacji o wysokości przychodu osiągniętego przez dostawcę usług telewizji płatnej z tytułu dostarczania usług telewizji płatnej w poprzednim roku podatkowym, w celu określenia podstawy wymiaru kary pieniężnej.

4. Do odwołań od decyzji oraz zażaleń na postanowienia wydane przez Przewodniczącą Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji stosuje się art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, 868, 996, 1579 i 2138 oraz z 2017 r. poz. 935), z tym że termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2016 r. poz. 639, 929 i 2260) w art. 6 w ust. 2 po pkt 6a dodaje się pkt 6b w brzmieniu:

„6b) ustalanie, na zasadach określonych w ustawie z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych, rekompensat za czynności związane z poborem opłat abonamentowych oraz kontrola wykonywania tych czynności;”.

Art. 3. Jeżeli zawarcie umowy o dostarczanie telewizji płatnej w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nastąpiło przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, a umowa pozostaje w mocy po tej dacie, domniemanie, o którym mowa w art. 2 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się tak, jakby zawarcie tej umowy nastąpiło z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 4. 1. Dostawca usług telewizji płatnej w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy jest obowiązany przekazać osobom, z którymi zawarł umowę o dostarczanie usług telewizji płatnej, komunikat o następującej treści: „Umowa o dostarczanie usług telewizji płatnej od dnia ... łączy się z domniemaniem posiadania odbiornika telewizyjnego, który podlega obowiązkowi rejestracji zgodnie z ustawą z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych (Dz. U. z 2014 poz. 1204, z późn. zm.). Informuję, że w terminie do dnia ... przekażę operatorowi wyznaczonemu w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2016 r. poz. 1113, z późn. zm.): imię i nazwisko lub nazwę osoby będącej stroną umowy o dostarczanie telewizji płatnej, jej adres zamieszkania albo adres siedziby, lub adres do korespondencji, adres udostępnienia jej usług telewizji płatnej oraz jej numer PESEL, a w przypadku gdy nie nadano numeru PESEL – rodzaj i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość tej osoby, NIP lub KRS.”.

2. Komunikat, o którym mowa w ust. 1, dostawca usług telewizji płatnej przekazuje osobie, z którą zawarł umowę o dostarczanie usług telewizji płatnej, w sposób, w jaki zgodnie z umową przesyła jej fakturę za świadczone usługi.

3. Dostawca usług telewizji płatnej wyłącznie w celu ustalenia przez operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2016 r. poz. 1113, 1250, 1823 i 1948) podmiotu obowiązującego do uiszczania opłaty abonamentowej, jej poboru lub egzekucji przekazuje temu operatorowi, w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, następujące informacje o osobie, która w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy ma z nim zawartą umowę o dostarczanie telewizji płatnej:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę;
- 2) adres zamieszkania albo adres siedziby, lub adres do korespondencji;
- 3) adres udostępnienia usług telewizji płatnej;
- 4) numer PESEL, a w przypadku gdy osobie nie nadano numeru PESEL – rodzaj i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość, NIP lub KRS – jeżeli znajdują się w posiadaniu dostawcy usług telewizji płatnej.

4. Przekazanie informacji, o których mowa w ust. 3, następuje za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 5b ust. 4 ustawy zmienianej w ust. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Do danych, o których mowa w ust. 3, stosuje się art. 7a ustawy zmienianej w ust. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

5. Dostawcy usług telewizji płatnej przysługuje rekompensata za wykonywanie zadań, o których mowa w ust. 1 i 3, płatna ze środków, o których mowa w art. 8 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, na zasadach określonych w art. 5e ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 5. 1. Dostawca usług telewizji płatnej przekazuje Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji sprawozdanie z wykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 3, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, obejmujące informacje o liczbie:

- 1) osób, z którymi dostawca ten ma zawarte umowy o dostarczanie telewizji płatnej;
- 2) osób, którym przekazał komunikat, o którym mowa w art. 4 ust. 1;
- 3) osób, co do których przekazał operatorowi wyznaczonemu informacje na podstawie art. 4 ust. 3.

2. Jeżeli dostawca usług telewizji płatnej narusza obowiązek, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lub 3, Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji wydaje decyzję nakładającą na tego dostawcę karę pieniężną w wysokości 500 zł za każdy przypadek nieprzekazania informacji, o której mowa w ust. 1, lub danych, o których mowa w ust. 3,

dotyczących osoby, która w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy ma z nim zawartą umowę o dostarczenie telewizji płatnej.

3. W przypadku niezłożenia sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, albo jego nierzetelnego sporządzenia w terminie, o którym mowa w ust. 1, Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji wydaje decyzję nakładającą na dostawcę usług telewizji płatnej karę pieniężną w wysokości do 5% przychodu tego dostawcy, osiągniętego z tytułu dostarczania usług telewizji płatnej w poprzednim roku podatkowym, a w przypadku gdy okres działania dostawcy usług telewizji płatnej jest krótszy niż rok kalendarzowy, karę pieniężną w wysokości do 500 tys. zł, uwzględniając skalę działalności dostawcy oraz jego możliwości finansowe.

4. Organ podatkowy właściwy ze względu na siedzibę dostawcy usług telewizji płatnej jest obowiązany do dostarczenia Przewodniczącemu Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, na każde jego żądanie, w terminie 30 dni od dnia otrzymania żądania, informacji o wysokości przychodu osiągniętego przez dostawcę usług telewizji płatnej z tytułu dostarczania usług telewizji płatnej w poprzednim roku podatkowym, w celu określenia podstawy wymiaru kary pieniężnej.

5. Wpływy z kar pieniężnych, o których mowa w ust. 2 i 3, są przeznaczane wyłącznie na realizację przez nadawców publicznej radiofonii i telewizji misji, o której mowa w art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. poz. 639, 929 i 2260), w wysokości nieprzekraczającej wydatków ponoszonych w związku z realizacją tej misji.

6. Do odwołań od decyzji oraz zażaleń na postanowienia wydane przez Przewodniczącą Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji stosuje się art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, 868, 996, 1579 i 2138 oraz z 2017 r. poz. 935), z tym że termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

Art. 6. Rejestracja odbiornika radiofonicznego lub telewizyjnego dokonana na podstawie przepisów dotychczasowych pozostaje w mocy.

Art. 7. Do dnia udostępnienia dostawcom usług telewizji płatnej systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 5b ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, informacje, o których mowa w art. 5c ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, a także w art. 4 ust. 3, przesyła się w postaci elektronicznej lub pisemnej.

Art. 8. 1. W stosunku do osoby, która posiada zarejestrowany odbiornik radiofoniczny lub telewizyjny albo zarejestrowała go nie później niż 3 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy oraz uściła opłatę abonamentową za okres co najmniej 6 miesięcy liczony od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy:

- 1) umarza się z mocy ustawy postępowanie egzekucyjne w zakresie zaległości z tytułu nieuiszczenia opłat abonamentowych oraz opłat, o których mowa w art. 5 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, a także zaległości, których to postępowanie dotyczy, oraz niewyegzekwowane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy koszty egzekucyjne, o których mowa w rozdziale 6 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2016 r. poz. 599, z późn. zm.¹⁾);
- 2) nie wszczyna się postępowania egzekucyjnego dotyczącego zaległości z tytułu nieuiszczenia opłat abonamentowych powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy ani dotyczącego opłat, o których mowa w art. 5 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, a zaległości, których to postępowanie miałyby dotyczyć, umarza się z mocy ustawy.

2. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy postępowania prowadzone przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 ulegają zawieszeniu z mocy prawa na okres 3 miesięcy.

3. W przypadku spełnienia warunków określonych w ust. 1 postępowania, o których mowa w ust. 2, ulegają umorzeniu z mocy prawa.

Art. 9. Z dniem wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 6 ust. 4a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wypowie umowę zawartą z operatorem wyznaczonym w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 10. Ustawa wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 3 w zakresie art. 5b ust. 4, który wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 868, 1244, 1579, 1860 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 933.

UZASADNIENIE

1. Cel i potrzeba wydania ustawy

Celem projektowanej ustawy jest poprawa skuteczności poboru opłat abonamentowych, jako źródła finansowania realizacji misji publicznej radiofonii i telewizji. Projektowana regulacja ma służyć zagwarantowaniu bardziej adekwatnego, stabilnego i niezależnego finansowania zadań mediów publicznych, tak aby mogły być one realizowane bez ulegania presji komercyjnej.

Potrzeba wydania projektowanej ustawy wynika z praktycznej dysfunkcyjności istniejących rozwiązań dotyczących opłat abonamentowych. Przeciwdziałać temu proponuje się przez nowelizację ustawy z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1204, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, włączającą dostawców usług telewizji płatnej w ułatwianie rejestracji odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych oraz identyfikację obowiązanych do uiszczania opłat abonamentowych.

2. Aktualny stan w zakresie opłat abonamentowych w Polsce

2.1. Stan prawny

Opłaty abonamentowe uregulowane są w ustawie. Mają one charakter specyficznej daniny publicznej. Jest to przymusowe, bezzwrotne, celowe i pozabudżetowe świadczenie publicznoprawne, służące realizacji konstytucyjnych zadań państwa w zakresie finansowania misji publicznej mediów¹⁾. Ustawa łączy je z używaniem odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych, przy domniemaniu, że osoba posiadająca odbiornik w stanie umożliwiającym natychmiastowy odbiór programów używa tego odbiornika (art. 2 ust. 1 i 2 ustawy). Na potrzeby pobierania opłat abonamentowych odbiorniki podlegają zarejestrowaniu (art. 5 ust. 1 ustawy), pod rygorem kary administracyjnej w wysokości trzydziestokrotnej miesięcznej opłaty (art. 5 ust. 3). Rejestracja odbiorników i pobór opłat abonamentowych, a także kontrola wykonywania obowiązku rejestracji i uiszczania tych opłat, należą do ustawowych obowiązków operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2016 r. poz. 1113, z późn. zm.), zwanego dalej „operatorem

¹⁾ Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 9 września 2004 r., K 2/03.

wyznaczonym”, czyli aktualnie do Poczty Polskiej S.A. (art. 5 ust. 1, art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 ustawy). W ramach Poczty Polskiej S.A. kontrolę prowadzi Centrum Obsługi Finansowej.²⁾ Poczta Polska S.A. wykonuje w tym zakresie zlecone na podstawie ustawy zadanie z zakresu administracji publicznej.³⁾ Egzekucja opłat abonamentowych prowadzona jest w oparciu o przepisy o ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2016 r. poz. 599, z późn. zm.) w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym (art. 7 ust. 3 ustawy). Prowadzą ją więc organy podatkowe, na podstawie tytułów wykonawczych wystawianych przez kierownika jednostki operatora wyznaczonego.⁴⁾ Ustawa określa szeroki katalog zwolnień osób fizycznych od opłat abonamentowych (art. 4 ustawy). Wpływy z opłat przekazywane są Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji, zwanej dalej „KRRiT”, z przeznaczeniem na realizację misji publicznej przez nadawców publicznych (art. 6 ust. 2 i art. 8 ustawy). KRRiT jest też właściwa do umarzania i rozkładania na raty zaległości z tytułu opłat abonamentowych, w szczególnych sytuacjach ze względów społecznych lub losowych (art. 10 ustawy).

2.2. Stan faktyczny w zakresie poboru opłat abonamentowych i jego skutki

Jednym z głównych powodów dysfunkcyjności istniejącego systemu opłat abonamentowych jest niedopełnianie obowiązku rejestracji odbiorników. W połączeniu z brakiem realnych środków kontroli używania (posiadania) odbiorników w lokalach mieszkalnych ww. sytuacja sprzyja nieszczelności systemu.⁵⁾ Do ubytku wnoszonych opłat abonamentowych przyczynia się korzystanie z usług dostawców telewizji płatnej, w tym sieci kablowych i cyfrowych platform satelitarnych. Prywatnoprawne wynagrodzenie za te usługi, nazywane często „abonamentem”, bywa mylone z publicznoprawnymi opłatami abonamentowymi lub mylnie uważane za konsumujące obowiązek wnoszenia opłat abonamentowych. Konfuzja ta skutkowałą zresztą skargami odbiorców, a przez dostawców nie była prostowana.

²⁾ Rozporządzenie Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 10 września 2013 r. w sprawie kontroli wykonywania obowiązków związanych z opłatami abonamentowymi (Dz. U. z 2013 r. poz. 1140).

³⁾ Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 16 marca 2010 r., K 24/08.

⁴⁾ Tamże.

⁵⁾ Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, *Nowy model finansowania mediów publicznych w Polsce*, Warszawa, grudzień 2015 r., s. 10.

Od 1994 r. notowany jest stały spadek liczby zarejestrowanych abonentów RTV: w 1993 r. było ich 10,9 mln, w tym niespełna 1,2 mln zwolnionych z wnoszenia opłat,⁶⁾ natomiast w 2015 r. zarejestrowanych abonentów było 6,9 mln, w tym 3,17 mln zwolnionych.⁷⁾ W Polsce jest zaś około 13,6 mln. gospodarstw domowych.⁸⁾ Według danych GUS w około 97% z nich znajdują się odbiorniki telewizyjne.⁹⁾ Około 66% gospodarstw domowych korzysta z usług dostawców telewizji płatnej, w tym operatorów sieci kablowych, satelitarnych platform cyfrowych, IPTV itd.¹⁰⁾ Tymczasem obowiązku rejestracji odbiorników dopełniło 49,5% gospodarstw domowych, z czego 47,2% korzysta ze zwolnień.¹¹⁾ Szacuje się, że gospodarstw domowych regularnie uiszczających opłaty abonamentowe w Polsce (po odjęciu wpłat zaległych i należności uzyskanych w drodze egzekucji) jest około 13%. Opłaty abonamentowe od odbiorników używanych poza gospodarstwami domowymi (przedsiębiorcy i instytucje) wnosi ok. 12% podmiotów.¹²⁾ W rezultacie Polska ma największy wśród krajów europejskich ubytek w poborze opłat abonamentowych. W innych krajach ubytki w poborze zbliżonych opłat wynoszą zwykle nie więcej niż kilka procent.¹³⁾

W wyniku dysfunkcyjności systemu opłat abonamentowych w Polsce finansowanie publiczne mediów publicznych jest niestabilne i niewystarczające, co powoduje tendencje do komercjalizacji oferty programowej z uszczerbkiem dla realizacji misji publicznej. W skali całego systemu mediów publicznych wyraźnie widoczne są wahania, a w dłuższej perspektywie zaobserwować można spadek środków przekazywanych tym nadawcom z opłat abonamentowych.¹⁴⁾

Działalność misyjna radiofonii publicznej finansowana jest w około 60–80% z abonamentu, zaś koszty misji Telewizji Polskiej S. A. (w latach 2014 i 2015) – jedynie w około 30%. W efekcie udział środków publicznych w budżecie telewizji

⁶⁾ Załącznik G do Sprawozdania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z rocznego okresu działalności wraz z informacją o podstawowych problemach radiofonii i telewizji za 1994 r., s. 17.

⁷⁾ Sprawozdanie KRRiT z działalności w 2015 r., s. 88.

⁸⁾ Narodowy Spis Powszechny 2011 r.

⁹⁾ Budżety Gospodarstw Domowych w 2015 r., GUS 2016 r., s. 216.

¹⁰⁾ KRRiT, *Informacja o podstawowych problemach radiofonii i telewizji w 2015 r.*, Warszawa, marzec 2016.

¹¹⁾ Sprawozdanie KRRiT z działalności w 2015 r., s. 88.

¹²⁾ KRRiT, *Nowy model ...*, s. 10.

¹³⁾ Np. wg danych EBU: Niemcy – 2%, Słowacja – 4%, Austria – 4%, Wielka Brytania – 5%, Norwegia – ok. 7%, Czechy – ok. 8%, Rumunia – 9,5%, Dania – ok. 10%, Szwecja – 11%, Irlandia – 15%. Najwyższy ubytek poza Polską notowano we Włoszech – sięgał on ok. 30%, w następstwie czego zmieniono tam w 2015 r. system poboru opłat abonamentowych.

¹⁴⁾ Sprawozdanie KRRiT za 2014 r., s. 11.

publicznej jest w Polsce najniższy w Europie. Od lat wskazuje się, że poziom finansowania publicznego polskich mediów publicznych jest niewystarczający do realizacji ich ustawowych zadań. Sytuacja staje się tym bardziej poważna i pilna, że według prognoz KRRiT na 2017 r. pokrycie kosztów misji TVP z abonamentu ma dalej spaść do poziomu ok. 21,8%, a w przypadku Polskiego Radia i rozgłośni regionalnych będzie to odpowiednio 66% i 71,5%.¹⁵⁾

Nakłady na media publiczne w Polsce są niskie na tle innych krajów europejskich także w świetle ogólnych wskaźników ekonomicznych. Przykładowo: podczas gdy w 2013 r. przychody mediów publicznych w kilku badanych dla KRRiT krajach europejskich stanowiły średnio 0,23% PKB, w Polsce udział ten wynosił 0,04%.¹⁶⁾

Dysfunkcyjność aktualnego systemu poboru opłat abonamentowych prowadzi także do niesprawiedliwych skutków społecznych.

3. Proponowane zmiany stanu prawnego

3.1. Uwagi ogólne

Proponuje się poprawienie poboru opłat abonamentowych przez włączenie do procesów ułatwiania rejestracji odbiorników oraz identyfikacji podmiotów obowiązanych do wnoszenia opłat abonamentowych dostawców usług telewizji płatnej. Jest bowiem szczególnie rażące, jeżeli w sytuacji korzystania z takich usług, kiedy oczywiste jest posiadanie odbiornika, nie dochodzi do jego rejestracji i uiszczenia opłat abonamentowych. Jak wspomniano, dochodzi często do konfuzji wynagrodzenia (zwanego „abonamentem”) za prywatnoprawną usługę dostarczania telewizji płatnej i daniny publicznej, którą stanowią opłaty abonamentowe przeznaczane na realizację misji publicznej radiofonii i telewizji.

Należy zaznaczyć, że u podstaw opłat abonamentowych leży założenie, że całe społeczeństwo, w wymiarze wspólnotowym, odnosi korzyść z realizacji przez publiczną radiofonię i telewizję jej misji publicznej. Dlatego też system opłat przeznaczanych na ten cel w Polsce i w innych krajach nie jest zależny od tego, czy dany obywatel korzysta z programów i innych usług mediów publicznych, czy też korzysta z usług innych

¹⁵⁾ Dane KRRiT.

¹⁶⁾ Analiza na tle porównania danych dotyczących siedmiu krajów europejskich (Czechy, Wielka Brytania, Niemcy, Francja, Włochy, Hiszpania, Rumunia) i Polski w: KRRiT, *Nowy model ...*, s. 7–10, z powołaniem: InterService, *Koncepcja kryteriów ustanowienia i kalkulacji optymalnego poziomu finansowania mediów publicznych w Polsce*, czerwiec 2015 r.

mediów; opłaty te nie mają charakteru ekwiwalentnego¹⁷⁾. Opłaty te korespondują z powszechnym charakterem usług publicznych mediów i ich rolą w realizacji prawa do informacji, dostępu do dóbr kultury czy uczestnictwa w debacie społecznej¹⁸⁾. Zgodnie z ich publicznoprawną naturą opłaty abonamentowe nie są wynagrodzeniem za świadczenie odpłatnej usługi,¹⁹⁾ za odbiór poszczególnych programów, tylko wkładem w finansowanie usługi dla wspólnoty.²⁰⁾ Zupełnie inny charakter ma wynagrodzenie za korzystanie z usług dostawców telewizji płatnej. Jest to prywatnoprawne wynagrodzenie za usługę dostępu do dogodnego, szerokiego pakietu programów, zwykle obejmującego dodatkowe programy w stosunku do tych dostępnych w naziemnej telewizji cyfrowej.

Nie proponuje się nałożenia na dostawców usług telewizji płatnej obowiązku poboru opłat abonamentowych, lecz jedynie powierzenie im – jako zleconego zadania publicznego – odebrania od klienta (osoby, z którą zawarta została umowa o dostarczanie telewizji płatnej) zgłoszenia rejestracyjnego odbiornika oraz przekazania tego zgłoszenia operatorowi wyznaczonemu pobierającemu opłaty abonamentowe (czyli obecnie Poczcie Polskiej). Nałożenie na dostawców usług telewizji płatnej dalej idących obowiązków i powierzenie im poboru opłat abonamentowych byłoby nadmierne, nieproporcjonalne i prowadziłyby do znacznego skomplikowania systemu poboru tych opłat. W takiej sytuacji istniałyby dwa równoległe systemy poboru opłat abonamentowych: jeden dla korzystających z usług telewizji płatnej (tworzony niezależnie przez kilkuset dostawców usług telewizji płatnej), a drugi dla osób korzystających z telewizji naziemnej (za pośrednictwem operatora wyznaczonego). Istnienie dużej liczby pośredników pobierających opłaty wiązałoby się z istotnym zwiększeniem kosztów funkcjonowania systemu, a także z utrudnieniem kontroli prawidłowości wykonywania przez nich powierzonych zadań. Szczególne trudności dotyczyłyby sytuacji zmiany dostawcy usług telewizji płatnej bądź rezygnacji przez daną osobę z takich usług. Musiałby wówczas powstać skomplikowany system rozliczeń i wymiany informacji między wszystkimi podmiotami pobierającymi opłaty a

¹⁷⁾ Wyrok WSA w Warszawie z dnia 4 sierpnia 2009 r., III SA/Wa 866/09; wyrok WSA w Warszawie z 30 sierpnia 2007 r., III SA/Wa 2437/06.

¹⁸⁾ Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 9 września 2004 r., K 2/03.

¹⁹⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 22 czerwca 2016 r., *Český rozhlas*, C-11/15, pkt 25–25.

²⁰⁾ Decyzja Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z dnia 31 marca 2009 r., sprawa *Faccio v. Włochy*, 33/04.

KRRiT. Proponuje się więc ograniczenie obowiązków nakładanych na dostawców usług telewizji płatnej wyłącznie do odbierania zgłoszeń rejestracyjnych od osób korzystających z ich usług oraz do innych obowiązków wskazanych w projekcie, które mają charakter informacyjny.

W ich ramach dostawca usług telewizji płatnej miałby obowiązek informowania operatora wyznaczonego o każdej zawartej przez niego nowej umowie o dostarczanie telewizji płatnej, a operator wyznaczony miałby uprawnienie do żądania informacji o abonentach od dostawców usług telewizji płatnej w celu ustalenia podmiotu obowiązującego do uiszczania opłaty abonamentowej, jej poboru lub egzekucji. Przy zawarciu umowy dostawca usług telewizji płatnej miałby także obowiązek przekazać klientowi informację o obowiązku zarejestrowania odbiornika oraz uiszczania opłat abonamentowych. Klient byłby przy tym poinformowany o tym, że niektóre jego dane osobowe zostaną przekazane operatorowi wyznaczonemu.

Regulacja przejściowa przewiduje także jednokrotne przekazanie operatorowi wyznaczonemu przez dostawców telewizji płatnej informacji o odbiorcach jego usług również w ww. celu oraz przekazania przez nich klientom komunikatu o domniemaniu, iż umowa o dostarczenie telewizji płatnej łączy się z posiadaniem odbiornika telewizyjnego, który podlega obowiązkowi rejestracji. Dostawca usług telewizji płatnej będzie obowiązany także do poinformowania swoich klientów w ww. komunikacie, że przekaże ich niektóre dane osobowe operatorowi wyznaczonemu.

Oznacza to, że czynności związane z rejestracją odbiorników, poborem opłat, kontrolą abonamentową i weryfikowaniem zwolnień realizowane będą w dalszym ciągu przez operatora wyznaczonego.

Dostawca telewizji płatnej będzie jedynie pośredniczył, o ile tak zdecyduje klient, w procedurze zgłoszenia odbiornika do rejestracji oraz udzielał informacji niezbędnych do identyfikacji podmiotu obowiązującego do wnoszenia opłat abonamentowych.

3.2. Nowelizacja ustawy o opłatach abonamentowych

Proponuje się wprowadzenie domniemania posiadania odbiornika telewizyjnego przez osobę będącą stroną umowy o dostarczanie telewizji płatnej (projektowany art. 2 ust. 2a ustawy o opłatach abonamentowych). Domniemanie to uzasadnione jest tym, że niecelowe byłoby zawieranie umowy z dostawcą usług telewizji płatnej bez posiadania odbiornika umożliwiającego korzystanie z jego usług.

Projektowana regulacja zakłada zdefiniowanie kluczowych pojęć dla proponowanych rozwiązań, w tym dostawcy usług telewizji płatnej oraz umowy o dostarczanie tej usługi (projektowany art. 2 ust. 8 i 9 ustawy o opłatach abonamentowych). Dostawcą takiej usługi byłiby operatorzy rozprowadzający programy telewizyjne (a nie np. nadawcy kodowanych programów płatnych), zapewniający dostęp do programów w pakietach na podstawie umów (a nie np. operatorzy multipleksu otwartej naziemnej telewizji cyfrowej). Pojęcie „operatora rozprowadzającego program” jest znane polskiemu prawodawstwu [stosowane jest w art. 43 i art. 44 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2016 r. poz. 639, z późn. zm.)] i było wielokrotnie przedmiotem wykładni w ramach postępowań prowadzonych przez KRRiT oraz sądy administracyjne. Jego zakres nie będzie więc budził wątpliwości interpretacyjnych. W chwili obecnej definicja dostawców usług telewizji płatnej obejmuje takie podmioty jak: operatorzy sieci kablowych, operatorzy platform telewizji cyfrowej, dostawcy usług rozprowadzania programów za pośrednictwem sieci xDSL oraz usług typu IPTV. Umowa o dostarczanie telewizji płatnej została zdefiniowana w taki sposób, aby obejmowała także umowy, w których dostęp do rozprowadzanych przez dostawcę programów jest jednym ze świadczeń (np. obok VOD, usług telefonicznych czy dostępu do Internetu). Za dostawcę usług telewizji płatnej nie są natomiast uznani dostawcy świadczący wyłącznie usługi VOD, czyli – zgodnie z terminologią ustawy o radiofonii i telewizji – audiowizualne usługi medialne na żądanie, a nie usługi telewizji płatnej.

W art. 5a projektu podkreśla się, że rejestracja odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych w dalszym ciągu znajduje się w kompetencjach operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (a więc w chwili obecnej Poczty Polskiej S.A.). Rejestracja powinna zostać dokonana w placówce operatora wyznaczonego lub za pośrednictwem strony internetowej operatora wyznaczonego. Jednocześnie w projekcie wskazuje się zakres danych, które są wymagane do dokonania rejestracji odbiornika. Dane wskazane w ust. 3 ograniczają się do danych niezbędnych dla dokonania rejestracji, a także ustalenia podmiotu obowiązującego do uiszczania opłaty abonamentowej, jej wysokości (w przypadku obowiązujących innych niż wskazani w art. 2 ust. 5 ustawy), poboru lub egzekucji. Ustawa doprecyzowuje także terminy, w których należy złożyć zgłoszenie rejestracyjne odbiornika radiofonicznego lub telewizyjnego, a także termin, w którym operator wyznaczony obowiązany jest zarejestrować odbiornik.

Proponuje się ułatwienie rejestracji odbiorników przez osoby korzystające z usług telewizji płatnej. Odbiorcy tych usług będą mieli możliwość wypełnienia obowiązku rejestracji odbiornika za pośrednictwem dostawcy usług telewizji płatnej. W takiej sytuacji dostawca usług telewizji płatnej będzie obowiązany do przekazania zgłoszenia rejestracyjnego operatorowi wyznaczonemu. Z uwagi na fakt, że samo zgłoszenie wymaga formy papierowej, dostawca usług telewizji płatnej będzie obowiązany przekazać złożone zgłoszenie w tej formie. W celu nieobciążania dostawców nadmiernymi obowiązkami proponuje się jednak, aby przekazywał on wszystkie zebrane w danym miesiącu kalendarzowym zgłoszenia rejestracyjne w terminie 14 dni od dnia zakończenia danego miesiąca.

Brak dokonania rejestracji za pośrednictwem dostawcy usług telewizji płatnej nie będzie wpływał na ważność umowy o dostarczanie telewizji płatnej ani na sposób świadczenia usług przez dostawcę. Osoba, która nie zarejestruje odbiornika (w placówce Poczty Polskiej lub za pośrednictwem dostawcy), będzie jednak podlegała opłacie za używanie niezarejestrowanego odbiornika w wysokości 30-krotności opłaty abonamentowej (na podstawie obecnie obowiązującego art. 5 ust. 3 ustawy). W ustawie proponuje się poprawę mechanizmów kontrolnych. W pierwszej kolejności dostawcy usług telewizji płatnej zostaną zobowiązani do przekazywania informacji o każdej umowie o dostarczanie telewizji płatnej oraz podstawowych informacji dotyczących osoby, z którą taka umowa została zawarta (projektowany art. 5c ust. 1 ustawy o opłatach abonamentowych). Dzięki temu operator wyznaczony będzie na bieżąco informowany o osobach, które powinny dokonać rejestracji odbiornika i uiszczać opłatę abonamentową. Ponadto operatorowi wyznaczonemu, w zakresie zleconego mu ustawą publicznego zadania poboru opłat abonamentowych, przyznaje się kompetencję do żądania informacji od dostawców usług telewizji płatnej co do osób korzystających z tych usług (projektowany art. 5c ust. 2 ustawy o opłatach abonamentowych). Żądanie takie miałyby charakter indywidualny, tj. polegałoby na zapytaniu i dotyczyło poszczególnych osób lub poszczególnych adresów. Operator wyznaczony nie będzie miał więc możliwości zwracania się do dostawców usług telewizji płatnej z ogólnym wnioskiem dotyczącym wszystkich klientów lub ich grupy. Każdy wniosek operatora wyznaczonego będzie dotyczył pojedynczego klienta. W sytuacji, w której operator wyznaczony będzie informowany o każdej zawartej umowie o dostarczanie telewizji płatnej, zakłada się, że żądanie informacji od dostawcy telewizji płatnej byłoby

kierowane jedynie w wyjątkowych przypadkach, np. w razie wyrejestrowania odbiornika przez osobę, która miała zawartą umowę o dostarczenie telewizji płatnej, lub gdy w inny sposób uprawdopodobnione zostanie, że pod adresem osoby, firmy lub instytucji znajdują się odbiorniki. Uzyskanie danych na podstawie projektowanego art. 5c ust. 1 i 2 jest niezbędne dla ustalenia podmiotu obowiązującego do uiszczania opłaty abonamentowej, jej poboru lub egzekucji. Bez posiadania tych danych operator wyznaczony nie miałby możliwości prowadzenia postępowania związanego z poborem opłat abonamentowych od osób, które posiadają niezarejestrowane odbiorniki radiofoniczne lub telewizyjne. Także zakres danych przekazywanych operatorowi wyznaczonemu spełnia wymóg adekwatności (proporcjonalności) danych. Dostawcy telewizji płatnej posiadają znacznie szersze bazy danych dotyczące klientów, wśród których znajdują się nie tylko dane adresowe, ale także szczegółowe informacje dotyczące umów (pakiety i programy preferowane przez klienta), historia transakcji czy informacje dotyczące wysokości płatności. Dane te są niezbędne do prowadzenia działalności dostawcy usług telewizji płatnej, nie mają jednak żadnego wpływu na obowiązek uiszczania opłat abonamentowych. Pobranie jedynie części danych posiadanych przez dostawcę usług telewizji płatnej nie może więc być uznane za kopiowanie zbiorów danych – spośród znaczącej liczby danych będą oni zobowiązani do przekazania jedynie części informacji o swoich klientach, która jest niezbędna dla ustalenia podmiotu obowiązującego do uiszczania opłaty abonamentowej, jej poboru lub egzekucji. Objęte obowiązkiem informacyjnym byłyby jedynie relewantne dane, tj. imię i nazwisko albo nazwa klienta i jego adres, adres korzystania z usługi oraz data rozpoczęcia korzystania z usługi czy numer PESEL, a w przypadku gdy osobie nie nadano numeru PESEL – rodzaj i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość, NIP lub KRS (jeżeli znajdują się w posiadaniu dostawcy usług telewizji płatnej). Ponadto żądanie informacji i odpowiadający mu obowiązek dostawcy do przekazania informacji będzie dotyczył wyłącznie klientów korzystających z usługi telewizji płatnej, a nie innych usług świadczonych przez jej dostawcę, np. telefonicznych czy dostępu do Internetu.

Indywidualne uprawnienie informacyjne jest niezbędne dla skuteczności systemu poboru opłat abonamentowych, niezależnie od zwiększenia możliwości dotyczących rejestracji odbiorników oraz obowiązku przekazywania informacji o abonentach dostawców usług telewizji płatnej. Nie można bowiem wykluczyć w praktyce

dokonywanego w złej wierze wyrejestrowania odbiornika albo – co zdarza się zdecydowanie częściej – jego niezarejestrowania mimo istnienia takiego obowiązku. W takim przypadku przekazywanie informacji o zawieranych umowach o dostarczanie telewizji płatnej oraz indywidualne uprawnienie informacyjne są stosunkowo niedolegliwymi i prostymi środkami weryfikacji, pozwalającymi uniknąć dalej idących środków (jak np. kontrola pomieszczeń), które byłyby trudne do zaakceptowania ze względu na konieczność poszanowania miru domowego.

Po uzyskaniu informacji od dostawcy telewizji płatnej, operator wyznaczony będzie mógł sprawdzić, czy dany klient telewizji płatnej dokonał rejestracji odbiornika i uiszcza opłaty abonamentowe. W przypadku gdy osoba, która podpisała umowę o dostarczanie telewizji płatnej, nie dokonała obowiązku zgłoszenia odbiornika, operator wyznaczony będzie mógł wszcząć postępowanie w celu nałożenia opłaty, o której mowa w art. 5 ust. 3 ustawy o opłatach abonamentowych. Możliwe są jednak sytuacje, w których w danym gospodarstwie domowym jedna osoba dokonała zgłoszenia odbiornika, a druga zawarła umowę o dostarczanie usług telewizji płatnej. W takiej sytuacji kwestia ta powinna zostać wyjaśniona w toku postępowania prowadzonego przez operatora wyznaczonego. Gdy gospodarstwo domowe dokonało rejestracji odbiornika, nie będzie bowiem podstawy do nakładania opłaty, o której mowa w art. 5 ust. 3.

Projekt ustawy przyznaje operatorowi wyznaczonemu prawo do aktualizacji danych dotyczących podmiotów obowiązanych do uiszczania opłaty abonamentowej, jej poboru lub egzekucji. Operator wyznaczony, wykonując zadania kontrolne, powinien mieć prawo do uzyskania na bieżąco danych osobowych osób, które zawarły umowę o dostarczenie telewizji płatnej, w sytuacji gdy uzna, że prawdopodobne jest, że zawarli oni umowę o korzystanie z usług telewizji płatnej. Należy przy tym zauważyć, że w odniesieniu do osób, które dokonały rejestracji odbiornika po przekazaniu ich danych przez dostawcę usług telewizji płatnej, nie będzie konieczności aktualizacji danych. Osoby te będą bowiem zobowiązane do uiszczania opłat abonamentowych, a ich dane będą w posiadaniu operatora wyznaczonego w związku z otrzymaniem zgłoszenia rejestracyjnego. Osoby takie zachowają jednak prawo do samodzielnej aktualizacji swoich danych osobowych, jeżeli uznają, że istnieje taka konieczność (np. zmieniony zostanie adres gospodarstwa domowego).

Projekt doprecyzowuje także procedurę wyrejestrowania odbiornika radiofonicznego lub telewizyjnego. Osoba, która utraci posiadanie takiego odbiornika, będzie miała prawo do złożenia stosownego wniosku, a wyrejestrowanie będzie musiało zostać dokonane przez operatora wyznaczonego w terminie 30 dni od dnia otrzymania takiego wniosku. Operator wyznaczony będzie miał następnie obowiązek usuwania danych osobowych podmiotów, których dane nie są potrzebne dla celu uiszczania, poboru lub egzekucji opłat abonamentowych, tj. m.in. podmiotów, które nie podlegają obowiązkowi rejestracji odbiorników, np. klientów dostawców usług telewizji płatnej, którzy prowadzą wspólne gospodarstwo domowe z osobą, która dokonała rejestracji odbiornika w ramach tego gospodarstwa domowego. Ponieważ jedna opłata abonamentowa uiszczana jest przez jedno gospodarstwo domowe, w takiej sytuacji osoba, która jest klientem dostawcy usług telewizji płatnej, nie podlega obowiązkowi rejestracji, a więc jej dane powinny zostać niezwłocznie usunięte. Operator wyznaczony będzie miał również obowiązek usuwania danych podmiotu, który wyrejestrował odbiornik. Należy jednak podkreślić, że usunięcie danych nie może uniemożliwić prowadzenia postępowania egzekucyjnego. Może więc być dokonane wyłącznie, jeżeli wobec danej osoby nie toczą się postępowania w sprawie zaległości w uiszczaniu opłat abonamentowych albo postępowania egzekucyjne. W przypadku osób, które wyrejestrowały odbiornik, powinno być także dokonywane dopiero po upływie okresu przedawnienia – proponuje się więc, aby były usuwane po upływie 5 lat od końca roku, w którym dokonano wyrejestrowania odbiornika²¹⁾. O usunięciu danych osobowych operator wyznaczony będzie obowiązany poinformować osobę, której te dane dotyczą.

Należy podkreślić, że przekazanie danych operatorowi wyznaczonemu nie będzie stanowiło naruszenia tajemnicy przedsiębiorstwa. Ochronie podlegałyby bazy zawierające wszystkie informacje wymieniane między przedsiębiorcą a klientem, w sytuacji gdy ich przekazanie mogłoby zostać wykorzystane do działalności konkurencyjnej przez podmiot, który otrzyma dane. Projekt w zasadniczy sposób ogranicza liczbę danych osobowych przekazywanych operatorowi wyznaczonemu. Nie będzie więc pozostałych danych znajdujących się w bazach danych dostawców telewizji płatnej, takich jak szczegółowe informacje dotyczące umów (pakiety i programy

²¹⁾ Zgodnie z wyrokiem wojewódzkiego sądu administracyjnego w Gliwicach z dnia 30 lipca 2012 r. (I SA/GI 210/12) „Opłata z tytułu rejestracji odbiornika radiowego lub telewizyjnego (abonamentu rtv) stanowi opłatę, o której mowa w art. 2 § 2 o.p., a to oznacza, że ma do niej zastosowanie art. 70 § 1 tej ustawy, a więc że opłata ta przedawnia się po upływie pięciu lat, licząc od końca roku, w którym upłynął termin jej płatności.”.

preferowane przez klienta), historia transakcji czy informacje dotyczące wysokości płatności. Operator wyznaczony będzie mógł wykorzystywać otrzymane dane wyłącznie w celu pobierania opłat abonamentowych. Nie istnieje zatem zagrożenie, że wykorzysta te dane do działalności konkurencyjnej wobec dostawców usług telewizji płatnej, tym bardziej, że takiej działalności nie prowadzi.

Projekt zakłada umożliwienie korzystania z otrzymanych danych wyłącznie na ściśle określony cel – poboru publicznoprawnej daniny, a tym samym wyłącza przepisy o ochronie tajemnicy telekomunikacyjnej. Należy bowiem pamiętać, że zgodnie z art. 159 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2016 r. poz. 1489, z późn. zm.) przekazywanie danych objętych tajemnicą telekomunikacyjną nie jest zakazane, jeżeli jest konieczne z powodów przewidzianych ustawą. Ponownie należy przy tym podkreślić, że dane objęte tajemnicą telekomunikacyjną, przekazywane operatorowi wyznaczonemu poddane będą szczególnej ochronie, a operator wyznaczony będzie miał bardzo ograniczony zakres przetwarzania tych danych, a także wąsko określony cel ich przetwarzania. Będzie także zobowiązany do objęcia tych danych szczególnymi środkami zabezpieczającymi.

Przewiduje się, że informacje o umowach o dostarczanie telewizji płatnej oraz o osobach, z którymi zawarto takie umowy, przekazywane będą za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, który zostanie stworzony przez operatora wyznaczonego, zawierającego rejestr osób posiadających odbiornik radiofoniczny lub telewizyjny oraz umożliwiającego dostawcom usług telewizji płatnej przesyłanie ww. informacji²²⁾. Z uwagi na fakt, iż operator wyznaczony pobiera prowizję od pobranych opłat abonamentowych, uzasadnione jest, aby był on obowiązany do stworzenia takiego systemu, a następnie bezpłatnego jego udostępnienia dostawcom usług telewizji płatnej. System ten będzie musiał zapewniać bezpieczeństwo danych osobowych i spełniać wymagania określone w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 18 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 570). Kontrolę funkcjonowania systemu sprawował będzie minister właściwy do spraw łączności.

²²⁾ Już w chwili obecnej operator wyznaczony dysponuje systemem teleinformatycznym, w którym gromadzi dane podmiotów obowiązanych do uiszczania opłat abonamentowych oraz zarządza poborem tych opłat. Po wejściu w życie ustawy konieczne więc będzie jedynie rozbudowanie systemu o dodatkową funkcjonalność umożliwiającą przekazywanie danych przez dostawców usług telewizji płatnej.

W ustawie doprecyzowane będzie także, jakie dane mają znaleźć się w rejestrze osób posiadających odbiornik radiowy lub telewizyjny prowadzonym przez operatora publicznego w systemie teleinformatycznym. Wszystkie gromadzone w nim dane niezbędne są dla ustalenia obowiązku uiszczania opłaty i jej wysokości, a także ewentualnej egzekucji.

Przekazując dane osobowe operatorowi wyznaczonemu, dostawca usług telewizji płatnej będzie obowiązany do poinformowania o tym fakcie klienta, którego te dane dotyczą. Do przekazywania danych operatorowi wyznaczonemu nie będzie wymagana zgoda każdego klienta dostawcy telewizji płatnej. Zgodnie z ustawą o ochronie danych osobowych przetwarzanie danych jest dopuszczalne bez zgody osoby, której te dane dotyczą, jeżeli „jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa”.

Wszystkie obowiązki nakładane na dostawców telewizji płatnej przewidziane w projektowanej nowelizacji ustawy, jako generujące po stronie tych podmiotów koszty, będą wiązały się z przyznaniem im rekompensaty. Podstawą tej rekompensaty będą koszty poniesione przez dostawców, ale jej elementem będzie także rozsądny zysk (projektowany art. 5e ustawy o opłatach abonamentowych), nie niższy niż 6% i nie wyższy niż 10% poniesionych kosztów. KRRiT określi, w drodze rozporządzenia, wysokość rekompensaty oraz sposób i tryb jej wypłaty. Wydając przedmiotowe rozporządzenie, KRRiT będzie musiała uwzględnić czynności niezbędne do wykonywania przez dostawców tych zadań oraz inne czynniki, które mogą mieć wpływ w szczególności na koszt lub czas wykonywania zadań, a także mając na uwadze ich rozsądny zysk. Ustalając wysokość wynagrodzenia w zakresie rozsądnego zysku, KRRiT będzie kierować się zasadami określonymi przez Komisję Europejską dotyczącymi pomocy publicznej z tytułu świadczenia usług w ogólnym interesie gospodarczym (ustalonymi w Komunikacie Komisji Europejskiej „Zasady ramowe UE dotyczące pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych”²³⁾) wskazującym, że rozsądny zysk należy rozumieć jako stopę zwrotu z kapitału. Po ustaleniu kwoty rekompensaty kosztów rozsądny zysk powinien być określony w wysokości od 6% i nie więcej jak 10% poniesionych kosztów. Za takimi wielkościami przemawiają regulacje prawne dotyczące spółek kapitałowych, które

²³⁾ Dziennik Urzędowy UE z 11.01.2012 C 8/15.

zgodnie z brzmieniem art. 396 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1578, z późn. zm.), powinny przelewać 8% czystego zysku w skali rocznej aż do czasu, kiedy ten kapitał osiągnie 1/3 kapitału zakładowego. Podobne wielkości były proponowane w projekcie z dnia 13 czerwca 2011 r. rozporządzenia w sprawie sposobu określenia wysokości rozsądnego zysku przysługującego operatorowi publicznego transportu zbiorowego, gdzie rozsądny zysk został określony w wysokości 6% w transporcie kolejowym, innym szynowym, linowym oraz 8% w transporcie drogowym. Podobne kalkulacje zawiera dokument konsultacyjny z dnia 2 grudnia 2013 r. „Metodologia określenia wskaźnika zwrotu kosztu zaangażowanego kapitału dla operatora wyznaczonego (Poczty Polskiej S.A.)”, w którym premia za ryzyko rynkowe określona jest w wysokości 5,5%. Rekompensata ta będzie płatna ze środków, o których mowa w art. 8 ust. 1 ustawy, a więc wpływów z opłat abonamentowych pobranych przez operatora wyznaczonego. Zasady wypłaty rekompensaty zostaną określone (jak zostało wyżej wskazane) przez KRRiT w drodze rozporządzenia. Ustawa wskazuje jedynie, że powinna być ona wypłacana raz w miesiącu za wszystkie wykonane w nim zadania. Czynności techniczne związane z jej wypłatą będą wykonywane przez operatora wyznaczonego, który będzie dokonywał potrącenia na ten cel z pobranych opłat abonamentowych, a następnie wypłaty dostawcom usług telewizji płatnej przed przekazaniem pobranych opłat na rachunek bankowy KRRiT.

Jednocześnie proponuje się modyfikację zasad ustalania rekompensaty z tytułu wykonywania zadań publicznych dla operatora wyznaczonego. Obecnie wynagrodzenie ustalane jest w drodze umowy zawartej przez Poczta Polską z Krajową Radą Radiofonii i Telewizji. Proponuje się, aby rekompensata dla operatora wyznaczonego ustalana była w takim samym trybie jak dla dostawców usług telewizji płatnej. W ustawie wskazane zostanie, że operatorowi wyznaczonemu przysługuje rekompensata z tytułu świadczenia określonych usług publicznych, a jej wysokość oraz sposób i tryb wypłaty określone zostaną w rozporządzeniu KRRiT (projektowany art. 6 ust. 3a oraz 4a ustawy o opłatach abonamentowych).

Sposób i tryb zgłaszania, rejestrowania i wyrejestrowywania odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych, sposób przekazywania przez dostawców usług telewizji płatnej operatorowi wyznaczonemu zgłoszeń rejestracyjnych i informacji o klientach, a także dodatkowe funkcjonalności systemu teleinformatycznego, wzór

zgłoszenia rejestracji i wyrejestrowania odbiorników radiofonicznych lub telewizyjnych albo zmiany danych osoby posiadającej odbiornik, wzór zawiadomienia o nadaniu indywidualnego numeru identyfikacyjnego, sposób i tryb dokonywania zmiany danych, wzór zawiadomienia o zatwierdzeniu przeprowadzonej zmiany danych osoby posiadającej odbiornik zostaną określone w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw łączności w porozumieniu z KRRiT. Przy wydawaniu ww. aktu będzie należało m.in. uwzględnić umożliwienie złożenia zgłoszenia w formie elektronicznej, dążyć do sprawności rejestracji i przekazywania zgłoszeń oraz informacji, a także dążyć do przejrzystości poszczególnych dokumentów oraz do nienakładania na dostawców usług telewizji płatnej nadmiernych obciążeń, a także uwzględnić wskazane dane osobowe (zmieniany art. 6 ust. 4 ustawy).

Kontrolę realizacji obowiązków dostawców telewizji płatnej w zakresie pobierania zgłoszeń rejestracyjnych, a także udzielania informacji o osobach, które zawarły umowę o dostarczanie telewizji płatnej w odpowiedzi na indywidualne zapytania operatora wyznaczonego, proponuje się powierzyć KRRiT. Odpowiada to funkcji tego organu jako właściwego w zakresie finansowania misji mediów publicznych, mieszczącej się w interesie publicznym w radiofonii i telewizji, na którego straży w świetle art. 213 ust. 1 Konstytucji stoi KRRiT.²⁴⁾ Organ ten posiada także kompetencje w stosunku do dostawców usług telewizji płatnej jako reemitentów rozprowadzających programy, w związku z prowadzeniem przez Przewodniczącego KRRiT rejestru rozprowadzanych programów (art. 41 i n. ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji). Fakt ten należy podkreślić także w ustawie o radiofonii i telewizji przez wskazanie, że w kompetencjach KRRiT znajduje się ustalanie, na zasadach określonych w ustawie, rekompensat za czynności związane z poborem opłat abonamentowych oraz kontrola wykonywania tych czynności (projektowany art. 6 pkt 6b ustawy o radiofonii i telewizji). W ramach kontroli realizacji powołanych obowiązków nałożonych na dostawców usług telewizji płatnej Przewodniczący KRRiT będzie mógł żądać od nich przekazania informacji w zakresie niezbędnym dla takiej kontroli (projektowany art. 12a ustawy). Naruszenie obowiązku przedstawienia informacji podlegać będzie sankcji w postaci pieniężnej kary administracyjnej nakładanej w drodze decyzji administracyjnej przez Przewodniczącego KRRiT w wysokości do 5% przychodu dostawcy usług telewizji płatnej, osiągniętego z tytułu dostarczania usług telewizji

²⁴⁾ Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 9 września 2004 r., K 2/03.

płatnej w poprzednim roku podatkowym, a w przypadku, gdy okres działania dostawcy usług telewizji płatnej jest krótszy niż rok kalendarzowy, karę pieniężną w wysokości do 500 tys. zł, uwzględniając skalę działalności dostawcy oraz jego możliwości finansowe (projektowany art. 12b ust. 2 ustawy). Sankcje oparte na zbliżonej konstrukcji przewidziane są w przypadku naruszeń niektórych przepisów ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji, a także stosowane np. w prawie antymonopolowym. Zakłada się proporcjonalne stosowanie proponowanych kar i nakładanie ich w praktyce w niższej niż maksymalna wysokości. W celu ustalenia wysokości przychodu danego dostawcy usług telewizji płatnej, Przewodniczący KRRiT będzie mógł zwrócić się do organu podatkowego właściwego ze względu na siedzibę dostawcy usług telewizji płatnej o złożenie dokumentów niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary.

Proponuje się także wprowadzenie sankcji za naruszenie przez dostawcę usługi telewizji płatnej obowiązków dotyczących przekazywania zgłoszeń rejestracyjnych, a także informacji o klientach na podstawie art. 5c ust. 1 i 2, także w postaci pieniężnej kary administracyjnej w wysokości 500 zł za każdy przypadek naruszenia (projektowany art. 12b ust. 1 ustawy). Biorąc pod uwagę, że naruszenie tych obowiązków może prowadzić do (niemożliwego do ustalenia) zaniechania rejestracji odbiornika, co (w razie ustalenia) podlegałoby karze trzydziestokrotności należnej opłaty abonamentowej (w 2016 r. – 681 zł), proponowana kara jest adekwatna.

Kary finansowe, o których mowa w art. 12b ust. 1 i 2, nakładane będą w drodze decyzji Przewodniczącego KRRiT. W związku z tym zastosowanie do nich będą miały przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.) – od decyzji możliwe będzie złożenie wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy, a następnie skargi do wojewódzkiego sądu administracyjnego [na podstawie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 718, z późn. zm.)]. Zastosowanie będą także miały przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego dotyczące administracyjnych kar pieniężnych. Ponadto na podstawie art. 2 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2016 r. poz. 599, z późn. zm.) kara pieniężna będzie podlegała egzekucji administracyjnej.

Przyznanie operatorowi wyznaczonemu, w związku z ustawowym zleceniem mu zadania publicznego – poboru opłat abonamentowych, dostępu do danych z niektórych rejestrów publicznych (np. rejestru PESEL – art. 7 ust. 1a ustawy, dodany w 2015 r.) oraz uprawnień do informacji o klientach dostawców usług telewizji płatnej wymaga zapewnienia odpowiedniej ochrony danych.

Należy podkreślić, że wykonywanie na podstawie ustawy zadania realizowanego dla dobra publicznego stanowi cel, dla którego dopuszczalne jest przetwarzanie w koniecznym zakresie danych osobowych.²⁵⁾ Nie budzi wątpliwości, że pobór danin publicznych, w tym opłat abonamentowych przeznaczonych na realizację misji publicznej radiofonii i telewizji, stanowi takie zadanie dla dobra publicznego.

Do danych osobowych zbieranych i przetwarzanych w związku z poborem opłat abonamentowych będą miały zastosowanie przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 922), zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 1 tej ustawy.²⁶⁾ Biorąc pod uwagę, że nie wszystkie dane przetwarzane przez operatora wyznaczonego w związku z poborem opłat abonamentowych będą danymi osobowymi, a także z uwagi na skalę działalności w tym zakresie, celowe jest wprowadzenie szczególnego uregulowania dotyczącego bezpieczeństwa danych.

Zabezpieczenia te będą miały w pierwszej kolejności charakter strukturalny. Administratorem danych osobowych w świetle art. 7 pkt 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych będzie operator wyznaczony. Zadania związane z przetwarzaniem danych osobowych będą mogły być powierzone wydzielonej jednostce operatora wyznaczonego, która wskazana zostanie w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw łączności w porozumieniu z KRRiT. Ta wydzielona jednostka (tak jak ma to miejsce w chwili obecnej) będzie przetwarzała dane uzyskane w drodze kontroli oraz dostępu do danych z rejestru PESEL oraz danych o klientach usług telewizji płatnej (projektowany art. 7a ust. 1 ustawy). Operator wyznaczony w celu zabezpieczenia danych powoła administratora bezpieczeństwa informacji

²⁵⁾ Art. 23 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie danych osobowych; art. 7 lit. e dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz. Urz. WE L 281 z 23.11.1995, s. 31)

²⁶⁾ Dotyczy to m.in. obowiązków administratora danych z art. 26 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, praw osób, których dotyczą dane (rozdz. 4 tej ustawy), zabezpieczenia danych (rozdz. 5 tej ustawy).

(projektowany art. 7a ust. 6 ustawy). Jego zadania określa ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.²⁷⁾

Z uwagi na prowadzenie przez operatora wyznaczonego różnych rodzajów działalności wskazanie wydzielonej jednostki wraz z dalszymi uregulowaniami służyć będzie zapobieżeniu wykorzystania danych w działalności innej niż pobór abonamentu. Dane będą mogły być wykorzystane wyłącznie w celu ustalenia podmiotu obowiązującego do uiszczenia opłaty abonamentowej, jej poboru lub egzekucji. Niedozwolone będzie przekazywanie danych innym jednostkom operatora wyznaczonego niż wydzielona jednostka operatora wyznaczonego określona w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 10 pkt 1 ustawy, a także innym podmiotom niż prowadzące postępowania egzekucyjne dotyczące zaległości z tytułu nieuiszczenia opłat abonamentowych oraz ich wykorzystywanie do innych celów niż określone w niniejszej ustawie (projektowany art. 7a ust. 5 ustawy). Przetwarzanie danych indywidualnych podmiotów będzie mogło być prowadzone w ramach wydzielonej jednostki operatora wyznaczonego wyłącznie w celu ustalenia podmiotu obowiązującego do uiszczenia opłaty abonamentowej, jej poboru lub egzekucji oraz przy użyciu środków zapewniających bezpieczeństwo danych (projektowany art. 7a ust. 3 ustawy). Takim dozwolonym przetwarzaniem danych będzie w szczególności tworzenie i uaktualnianie zbiorów danych podmiotów obowiązujących do uiszczenia opłat abonamentowych, podmiotów niepodlegających tym opłatom i podmiotów zwolnionych, łącznie z tytułem i okresem zwolnienia (projektowany art. 7a ust. 4 ustawy).

W celu wzmocnienia ochrony danych przetwarzanych w wykonaniu ustawy wprowadzona zostanie szczególna ochrona związanej z tym tajemnicy. Przedmiotem ochrony będą indywidualne dane podmiotów obowiązujących do uiszczenia opłat abonamentowych oraz podmiotów z nich zwolnionych, uzyskane przez operatora wyznaczonego w wyniku wykonywania ustawy. Podmiotami podlegającymi obowiązkowi zachowania tych danych w tajemnicy będą osoby sprawujące funkcje kierownicze, pracownicy i współpracownicy wydzielonej jednostki organizacyjnej operatora wyznaczonego, a także inni pracownicy i współpracownicy operatora wyznaczonego uzyskujący w związku z czynnościami służbowymi (np. osoby zatrudnione w placówkach pocztowych) dostęp do tych danych (projektowany art. 7a

²⁷⁾ Art. 36a i art. 36b ustawy o ochronie danych osobowych.

ust. 7 i 8 ustawy). Do tajemnicy tej znajdują zastosowanie przepisy dotyczące tajemnicy pocztowej (art. 41 z wyłączeniem art. 41 ust. 2 i 3 pkt 2 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe). Pozostanie to bez uszczerbku dla odpowiedzialności karnej związanej z ochroną danych osobowych.²⁸⁾

3.3. Przepisy przejściowe

W związku z wprowadzeniem domniemania posiadania odbiornika przez klientów usług telewizji płatnej celowe jest wyraźne przesądzenie zgodnie z zasadą nieretroakcji, że skutki tego domniemania w stosunku do umów o dostarczanie usług telewizji płatnej zawartych przed wejściem w życie nowelizacji obejmują wyłącznie okres po tej dacie. W tym celu proponuje się uregulowanie, że w stosunku do takich umów domniemanie posiadania odbiornika stosuje się tak, jakby zawarcie umowy nastąpiło w dniu wejścia w życie ustawy nowelizującej (art. 3 ustawy nowelizującej).

Ze względu na to, że obowiązki dotyczące pobrania zgłoszenia rejestracyjnego łączą się z zawarciem umowy o dostarczanie telewizji płatnej, a umowy te zostały już zawarte, proponuje się szczególną regulację przejściową służącą wypełnieniu jednorazowych zadań informacyjnych w zakresie poboru opłat abonamentowych przez dostawców usług telewizji płatnej.

W pierwszej kolejności przewiduje się jednorazowe skierowanie przez tych dostawców do klientów ich usług informacji (komunikatu) o tym, że umowa o dostarczanie telewizji płatnej łączy się z domniemaniem posiadania odbiornika, który podlega obowiązkowi rejestracji, zgodnie z ustawą. Jednocześnie dostawca usług telewizji płatnej będzie zobligowany do poinformowania osób, z którymi zawarł umowy o dostarczanie telewizji płatnej, że przekaże operatorowi wyznaczonemu takie dane jak: imię i nazwisko lub nazwę osoby będącej stroną umowy o dostarczanie telewizji płatnej, jej adres zamieszkania albo adres siedziby, lub adres do korespondencji, adres udostępnienia jej usług telewizji płatnej oraz jej PESEL, a w przypadku, gdy nie nadano numeru PESEL – rodzaj i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość tej osoby, NIP lub KRS. Przewiduje się, że komunikat zostanie przekazany w taki sposób, w jaki dostawca przesyła swoim klientom faktury za świadczone usługi (art. 4 ust. 2 projektu).

Ponadto dostawcy usług telewizji płatnej zostaną obowiązani do jednorazowego przekazania operatorowi wyznaczonemu informacji o każdej osobie będącej stroną

²⁸⁾ Rozdz. 8 ustawy o ochronie danych osobowych.

umowy o dostarczanie telewizji płatnej: jej imieniu i nazwisku lub nazwie, adresie lub adresie udostępnienia jej usługi telewizji płatnej, oraz – jeżeli dostawca ten posiada te dane – o numerze identyfikacyjnym PESEL, a w przypadku, gdy nie nadano numeru PESEL – rodzaju i numerze dokumentu potwierdzającego tożsamość tej osoby, NIP-ie lub KRS-ie danego odbiorcy końcowego (art. 4 ust. 3 projektu). Przekazane dane mają dotyczyć wyłącznie osób, które mają zawarte umowy w dniu wejścia w życie ustawy. Do przekazanych danych będzie miał zastosowanie projektowany art. 7a, dotyczący ochrony danych osobowych. Proponuje się, aby przekazanie informacji o klientach nastąpiło w terminie 60 dni od wejścia w życie projektowanej ustawy. Umożliwi to przygotowanie się dostawców do wykonania tego obowiązku.

Czynności te, podobnie jak inne obowiązki dostawców usług telewizji płatnej przewidzianych nowelizacją, będą odpłatne. Wysokość rekompensaty zostanie ustalona analogicznie jak ma to miejsce w odniesieniu do innych obowiązków dostawców usług telewizji płatnej.

Przewidziane w projektowanych przepisach przejściowych jednorazowe obowiązki dostawców usług telewizji płatnej muszą podlegać kontroli. Podobnie jak przy nowych obowiązkach dostawców przewidzianych projektem właściwym organem do przeprowadzenia kontroli będzie KRRiT. Dostawca usług telewizji płatnej będzie obowiązany przekazać KRRiT sprawozdanie z wykonania obowiązków z art. 4 ust. 1 i 3 projektu, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy (art. 5 ust. 1). Będą to jedynie dane statystyczne, nie ma konieczności obejmowania ich szczegółowymi przepisami dotyczącymi ochrony danych osobowych. Dane te będą przekazywane do KRRiT, a nie operatora wyznaczonego – nie będzie więc możliwości przesyłania ich za pomocą systemu teleinformatycznego. Dostawcy będą musieli je przekazać drogą, jaką zwyczajowo komunikują się z organami administracji publicznej, w tym z KRRiT. Na podstawie sprawozdania możliwe będzie dokonanie oceny poprawności działań podjętych przed dostawcą usług telewizji płatnej. Na podstawie otrzymanej informacji KRRiT będzie mogła ustalić, czy wszystkie osoby zostały poinformowane o nowych przepisach, a także czy dane wszystkich osób obowiązanych do uiszczania opłat abonamentowych zostaną przekazane do dyspozycji operatora wyznaczonego. Informacje te mogą również służyć ocenie skuteczności przyjmowanych rozwiązań. Niezłożenie sprawozdania albo złożenie sprawozdania nierzetelnego podlegać będzie

administracyjnej karze pieniężnej nakładanej przez Przewodniczącego KRRiT (art. 5 ust. 3).

Niezbędne do realizacji obowiązków dostawców z art. 3 ust. 1 i 3 projektu jest także wprowadzenie sankcji, w postaci pieniężnych kar administracyjnych, także nakładanych przez Przewodniczącego KRRiT (art. 5 ust. 2).

Wysokość kar w przepisach przejściowych odpowiada rozwiązaniom zastosowanym w projektowanym art. 12b ust. 1 i 2 projektu. Wpływy z tych kar przekazywane będą Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji i przeznaczane na realizację misji publicznej przez nadawców publicznych.

Nałożenie niektórych obowiązków na dostawców usług telewizji płatnej wymaga udostępnienia im systemu teleinformatycznego, do którego stworzenia zobligowany jest operator wyznaczony. Do czasu udostępnienia im tego systemu nie można na nich nakładać niektórych wynikających z ustawy obowiązków – przekazywania informacji o umowach o dostarczanie telewizji płatnej oraz osobach, z którymi zawarto takie umowy. Bez systemu teleinformatycznego dostawcy nie będą także mieli możliwości przekazania informacji o klientach, z którymi mają zawarte umowy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. W związku z tym przepisy nakładające te obowiązki nie powinny być stosowane do dnia udostępnienia systemu teleinformatycznego dostawcom usług telewizji płatnej.

Ponadto ustawa zakłada abolicję dla osób, które zarejestrowały odbiornik, ale zalegają z opłatami abonamentowymi. Z uwagi na fakt, iż zaległości z tytułu nieuiszczenia opłat abonamentowych przedawniają się po upływie 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym powstał obowiązek ich uiszczenia – obecnie możliwa jest egzekucja tych zaległości za lata 2012–2017. W poszczególnych z tych lat następująco kształtują się liczby osób, które zarejestrowały odbiorniki, a nie dopełniły obowiązku zapłaty oraz zaległości:

- 2012 r. – 2 926,5 tys. (tj. 69% zarejestrowanych), zaległości brutto – 616 320 900 zł,
- 2013 r. – 2 880,6 tys. (tj. 71% zarejestrowanych), zaległości brutto – 655 510 200 zł,
- 2014 r. – 2 692,4 tys. (tj. 69% zarejestrowanych), zaległości brutto – 623 559 800 zł,
- 2015 r. – 2 490,5 tys. (tj. 66% zarejestrowanych), zaległości brutto – 642 549 000 zł,
- 2016 r. – 2 080,3 tys. (tj. 61% zarejestrowanych), zaległości brutto – 566 673 700 zł.

Zaległości za lata 2012–2016 wynoszą więc 3 104 613 660 zł. Należy jednak zauważyć, że w ostatnich latach udaje się egzekwować średnio jedynie ok. 20% zaległości. Zakładając podobny poziom skuteczności ewentualnej egzekucji wobec powyższych zaległości, możliwe do egzekucji byłoby około 620 922 700 zł. Po potrąceniu wynagrodzenia operatora wyznaczonego (6%), a także ewentualnego wynagrodzenia urzędu skarbowego prowadzącego postępowania egzekucyjne (5%), na rachunek KRRiT wpłynęłoby około 552 621 200 zł. Wprowadzenie abolicji dla osób zalegających z uiszczaniem obowiązku opłat abonamentowych doprowadzi więc do obniżenia wpływów z opłat abonamentowych o około 550 mln zł.

Proponuje się, aby możliwe było umorzenie postępowania egzekucyjnego wobec osób zalegających z tytułu nieuiszczenia opłat abonamentowych, które w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy dopełnią swoich obowiązków, czyli dokonają rejestracji odbiornika (jeśli nie jest zarejestrowany) oraz uiszczą opłatę z góry za co najmniej 6 miesięcy. Ponadto wobec takich osób nie byłoby możliwe wszczynanie nowych postępowań egzekucyjnych dotyczących zaległości powstałych przed wejściem w życie ustawy. Tego rodzaju rozwiązanie doprowadzi do umorzenia znacznie większych kwot wynikających z zaległości niż kwoty niezbędne do uiszczenia w celu uzyskania abolicji.

W celu zagwarantowania i podkreślenia braku retroaktywności projektowanej ustawy proponuje się także podkreślenie, że nie będzie możliwe nakładanie opłat z tytułu używania nieregistrowanego odbiornika za okres sprzed dnia wejścia ustawy w życie. Wprowadzone w projektowanej ustawie domniemanie, zgodnie z którym osoba będąca stroną umowy o dostarczanie telewizji płatnej posiada odbiornik telewizyjny w stanie umożliwiającym natychmiastowy odbiór programu, może być stosowane dopiero od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy (art. 3 projektu). Tak więc nawet, jeżeli operator wyznaczony zdobyłby wiedzę, że osoba korzystająca z usług dostawcy usług telewizji płatnej posiadała odbiornik przed wejściem w życie niniejszej ustawy, nie będzie mógł nałożyć kary za niezarejestrowanie odbiornika.

W związku ze zmianą sposobu ustalania rekompensaty dla operatora wyznaczonego, która do chwili wejścia w życie ustawy określana jest w drodze umowy zawieranej między KRRiT i operatorem wyznaczonym, konieczne jest jej rozwiązanie z chwilą wejścia w życie rozporządzenia określającego rekompensatę dla operatora

wyznaczonego. Proponuje się, aby z tym dniem KRRiT uzyskała prawo do wypowiedzenia tej umowy.

Proponuje się, aby ustawa weszła w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia (art. 10 projektu), z wyjątkiem art. 1 pkt 3 w zakresie art. 5 ust. 4 dotyczącego systemu teleinformatycznego, który wejdzie w życie w terminie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy.

4. Akty wykonawcze

Projektowana regulacja przewiduje wydanie trzech rozporządzeń, tj. na podstawie art. 5e ust. 3, art. 6 ust. 4 oraz art. 6 ust. 4a ustawy w brzmieniu nadanym niniejszym projektem.

5. Przewidywane skutki regulacji

Skutkiem nowelizacji powinno być zwiększenie efektywności poboru opłat abonamentowych, a także – częściowo – większa łatwość rejestracji odbiorników przez osoby zawierające umowę o dostarczanie telewizji płatnej. Skutkiem wprowadzenia abolicji wobec osób zalegających z obowiązkiem uiszczania opłat abonamentowych będzie czasowe obniżenie wpływów, które mogłyby zostać uzyskane, gdyby przeprowadzone zostało postępowanie egzekucyjne.

Poprawa efektywności poboru opłat abonamentowych nieść będzie pozytywne skutki społeczne. Ograniczy się sytuację, w której tylko niewielka część społeczeństwa ponosi ciężar daniny na rzecz usługi publicznej dla całej wspólnoty. Zapewnienie mediom publicznym bardziej znaczącego finansowania z opłat abonamentowych uwolni te media spod presji komercyjnej i umożliwi realizację przewidzianej prawem misji publicznej oraz zadań i powinności tych mediów. Zwiększy się potencjał dostarczania wartości publicznej przez programy i inne usługi mediów publicznych, w zakresie zaspokajania kulturowych, społecznych i demokratycznych potrzeb społeczeństwa. Poziom publicznego finansowania pozytywnie wpływa na jakość i wartość oferty programowej mediów publicznych.²⁹⁾

Skutki finansowe projektowanej ustawy zapewnią mediom publicznym finansowanie na poziomie takim, jaki istniałby, gdyby odbiorcy telewizji płatnej posiadali zarejestrowane odbiorniki zgodnie z ustawą. Znowelizowany system abonamentowy nie

²⁹⁾ KRRiT, *Nowy model ...*

zawiera dodatkowych obciążeń finansowych dla podmiotów obowiązanych do wnoszenia tych opłat, które nie wynikałyby z dotychczasowych przepisów. Reforma jedynie ułatwia dochodzenie opłat od obowiązanych, co do których posiadanie i używanie odbiornika nie budzi wątpliwości.

Oszacowanie skutków finansowych projektowanych rozwiązań oparto na następującej kalkulacji, przy przyjęciu podanych niżej założeń:

- Odsetek gospodarstw domowych wyposażonych w urządzenie do odbioru telewizji satelitarnej lub kablowej wynosi w Polsce 66,5%.³⁰⁾ Szacuje się zatem, że odpowiada to ok. 9,0 mln gospodarstw z dostępem do telewizji płatnej.³¹⁾

Gospodarstwa domowe w Polsce (mln)	
Liczba gospodarstw domowych w Polsce (Spis Powszechny)	13,6
W tym gospodarstwa z TV płatną (penetracja TV płatnej, GUS, 2015)	9,0
Pozostałe (tv naziemna, tylko radio lub brak odbiorników)	4,6

- Przyjęto, że w całej populacji odsetek uprawionych do zwolnień kształtuje się na takim samym poziomie jak wśród ogółu zarejestrowanych (47,2%) i jest taki sam w telewizji płatnej (tj. 4,3 mln gospodarstw zwolnionych).³²⁾
- Przyjęto, na podstawie odrębnych szacunków, że odsetek wnoszących opłaty wynosi 13,75% wszystkich gospodarstw (i jest taki sam w telewizji płatnej), co odpowiada ok. 1,2 mln gospodarstw posiadających telewizję kablową lub satelitarną i już wnoszących opłaty.
- Wszystkie gospodarstwa posiadające TV płatną podlegają stawce za abonament telewizyjny lub radiowo-telewizyjny (nie ma w tej grupie gospodarstw wyłącznie radiowych).

³⁰⁾ GUS, *Budżety gospodarstw domowych w 2015 r.*, s. 216, tabela 50. Podobnie: KRRiT, *Informacja o podstawowych problemach radiofonii i telewizji w 2015 r.*, Warszawa, marzec 2016.

³¹⁾ Przy założeniu łącznej liczby gospodarstw domowych – 13,57 mln, zgodnie ze Spisem Powszechnym z 2011 r.

³²⁾ Brak danych stanowiących podstawę do zróżnicowania. Uwzględniono także pozostawienie przepisów o zwolnieniach (art. 4 ustawy o opłatach abonamentowych) bez zmian w projektowanej nowelizacji.

- Założono kontynuację wnoszenia opłat przez klientów TV płatnej, którzy obecnie uiszczają opłaty, oraz docelową ściągalność opłaty na poziomie 80% od nowo zarejestrowanych.
- Powyższe założenia prowadzą do szacowanej liczby ok. 3,5 mln potencjalnych nowych płatników oraz 2,8 mln, po uwzględnieniu 80-procentowej ściągalności.
- Przyjęto, że struktura zniżek, z jakich będą korzystać nowi płatnicy (np. za rok z góry), będzie tożsama z sytuacją aktualną, gdzie połowa płatników wnosi opłaty za rok z góry.
- Zastosowano poziom opłat z 2017 r. (niezmienny w stosunku do 2016 r.), tj. 272,4 zł rocznie w braku korzystania ze zniżek i 245,15 zł rocznie przy opłacie za rok z góry.

Gospodarstwa z TV płatną (szacunki)	
razem (mln)	9,0
% zwolnionych	47,2%
uprawnieni do zwolnień (mln) (szacunek)	4,3
zobowiązani do opłat (mln)	4,8
potencjalne wpływy od abonentów TV płatnej (mln zł, ceny z 2016 i 2017, pełna ściągalność)	1234,1
wnoszący opłaty obecnie (mln)	1,2
szacowane realne wpływy od abonentów TV płatnej (mln zł, ceny z 2016 i 2017, obecnie zarejestrowani i płacący)	321,14
uchylający się od opłat, tj. potencjalni dodatkowi płatnicy(mln)	3,53
efektywność poboru od nowych płatników (założenie)	80%
nowi (dodatkowi) płatnicy (po uwzgl.	2,82

Gospodarstwa z TV płatną (szacunki)	
ściągalności) (mln)	
opłata abonamentowa RTV (2017, rocznie)	272,4 zł
opłata abonamentowa RTV (2017, rocznie, ze zniżką)	245,2 zł
potencjalne dodatkowe wpływy od nowych płatników (mln zł, obecne ceny)	730,37

Przy powyższych założeniach należne wpływy od klientów usług telewizji płatnej wynosiłyby ok. 1,234 mld złotych (przy pełnej ściągalności), z czego wnoszonych jest 321 mln zł. Ubytek wynosi 913 mln zł, zaś dodatkowe wpływy (przy ściągalności od nowych płatników równej 80%) szacowane są na poziomie ok. 730 mln zł. Ta kwota stanowi szacowaną sumę (wartość dodaną) – skutek proponowanej regulacji.

Po dodaniu tej sumy do inkasowanych aktualnie wpływów abonamentowych (743 mln zł w 2015 r.; 661 mln zł szacowanych na 2016 r.,³³⁾ 635 mln zł szacowanych na 2017 r.³⁴⁾ otrzyma się sumę całości szacowanych rocznych wpływów abonamentowych po wprowadzeniu nowelizacji. Według szacunku na 2017 r. byłoby to 1,365 mld zł. Należy jednak uwzględnić, że wejście nowelizacji w trakcie 2017 r. i rozciągnięcie w czasie skutków stosowania rozwiązań spowoduje, że jej skutki w skali całego roku szacować można dopiero na 2018 r. W braku innych danych, przy założeniu tego samego poziomu opłat, szacuje się w przybliżeniu zamknięcie całości wpływów w 2018 r. w tej ostatniej kwocie.

Oznacza to, że kwota ta nie osiągnęłaby nawet poziomu najwyższych realnych wpływów w ramach systemu abonamentowego w 1995 r. (realnie 1,5 mld zł)³⁵⁾, a zbliżona jest do wpływów osiągniętych w 2002 r. (realnie 1,32 mld zł)³⁶⁾.

³³⁾ KRRiT, <http://www.krrit.gov.pl/krrit/aktualnosci/news,1976,podzial-srodkow-na-2016-rok.html>

³⁴⁾ KRRiT, <http://www.krrit.gov.pl/krrit/aktualnosci/news,2327,podzial-srodkow-na-2017-rok.html>

³⁵⁾ W 1995 r. nominalne wpływy w wysokości 569 mln zł (załącznik C do Sprawozdania KRRiT z rocznego okresu działalności wraz z informacją o podstawowych problemach radiofonii i telewizji, marzec 1996, s. 7) dają – ze względu na wysoką inflację od tego czasu – realną wartość 1,5 mld zł.

³⁶⁾ W 2002 r. nominalne wpływy, najwyższe w latach 1995–2015, wyniosły 999,8 mln zł, co po

Po roku stosowania nowych rozwiązań planuje się ocenę ich skutków. Jeżeli wysokość wpływów przekroczyłaby szacunki, możliwe jest albo w ramach istniejących kompetencji KRRiT (art. 3 ust. 5 ustawy) albo w ramach interwencji ustawowej obniżenie wysokości opłat abonamentowych. Jest to jeden z długofalowych celów reformy zmierzającej do zwiększenia efektywności systemu opłat abonamentowych.

W wyniku wprowadzenia abolicji obniżone zostaną potencjalne wpływy, które mogłyby zostać uzyskane w przypadku przeprowadzenia postępowania egzekucyjnego wobec osób, które posiadają zaległości z tytułu nieuiszczenia opłat abonamentowych. Zgodnie z danymi przedstawionymi w uzasadnieniu do przepisów przejściowych, wprowadzenie abolicji dla osób zalegających z uiszczeniem obowiązku opłat abonamentowych doprowadzi więc do obniżenia wpływów z opłat abonamentowych o około 550 mln zł przez okres 5 lat.

6. Wpływ projektowanej ustawy na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców

Ustawa będzie miała wpływ na funkcjonowanie mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców prowadzących działalność polegającą na dostarczaniu usług telewizji płatnej. Będą oni obciążani obowiązkami informacyjnymi na rzecz operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy – Prawo pocztowe oraz Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji. Za wykonywanie tych obowiązków podmioty te otrzymają rekompensatę uwzględniającą uzasadniony zysk.

7. Skutki finansowe dla budżetu państwa

Projekt nie niesie dodatkowych obciążeń dla budżetu państwa. Koszty wdrożenia nowych rozwiązań pokryte zostaną w ramach wynagrodzenia płatnego z opłat abonamentowych. Dodatkowe czynności KRRiT, związane ze stosowaniem kar w razie naruszeń obowiązków dostawców telewizji płatnej, poniesione zostaną z budżetu KRRiT.

8. Stosunek do prawa Unii Europejskiej

Przedmiot projektowanej regulacji zasadniczo nie jest objęty prawem Unii Europejskiej. Sposób rejestracji odbiorników i poboru opłat abonamentowych, rozkład ciężaru

uwzględnieniu inflacji daje realną wartość 1,32 mld (Sprawozdanie KRRiT z rocznego okresu działalności, Warszawa, marzec 2003, s.129).

dowodu w tym zakresie i związane z tym domniemania, środki stosowane w toku poboru i kontroli – należą do kompetencji krajowych. W państwach członkowskich istnieją różne systemy finansowania mediów publicznych, a w państwach stosujących opłaty abonamentowe – różnie ukształtowane sposoby poboru i inne elementy systemów takich opłat.

Zgodnie z protokołem nr 29 w sprawie systemu publicznego nadawania w Państwach Członkowskich, zwanym protokołem amsterdamskim, do Traktatu o Unii Europejskiej: *Postanowienia Traktatów nie naruszają kompetencji Państw Członkowskich w zakresie zapewnienia finansowania publicznego nadawania w zakresie, w jakim finansowanie przyznaje się organizacjom nadawczym w celu wypełniania misji służby publicznej, która została powierzona, określona i zorganizowana przez każde Państwo Członkowskie, oraz w zakresie, w jakim takie finansowanie nie wpływa na warunki handlowe i konkurencję w Unii w zakresie, w jakim byłoby to sprzeczne ze wspólnym interesem, przy uwzględnieniu konieczności realizacji mandatu tej służby publicznej.*

Istotne znaczenie ma też komunikat Komisji Europejskiej z 2009 r. w sprawie stosowania zasad pomocy państwa wobec radiofonii i telewizji publicznej,³⁷⁾ zwany „komunikatem nadawczym”. Zgodnie z nim wymagane jest zwłaszcza odpowiednie powierzenie i zdefiniowanie misji publicznej, nadzór nad jej realizacją, przejrzystość finansowa oraz proporcjonalność finansowania (przeciwdziałanie nadmiernej rekompensacie). Projektowana ustawa nie zmienia istniejących regulacji w tym zakresie, zawartych głównie w ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (art. 21 i n.). Niezmienione pozostają przepisy ustawy o opłatach abonamentowych stanowiące, że wpływy z tych opłat przeznacza się wyłącznie na realizację misji publicznej mediów publicznych w wysokości nieprzekraczającej wydatków ponoszonych związku z realizacją tej misji, przy zaliczaniu ewentualnej nadwyżki na poczet wydatków na ten cel w następnym okresie (art. 8 ust. 1 i 4). Podobnie jest z przepisami przyznającymi KRRiT kompetencje w zakresie kształtowania wpływów abonamentowych poszczególnych nadawców publicznych, w drodze określania wysokości opłat (art. 3 ust. 5) oraz sposobu podziału wpływów z nich między tych nadawców i zaliczkowego przekazywania środków na realizację misji (art. 8 ust. 2 i 3).

³⁷⁾ Dz. Urz. UE C 257, s. 1.

Osobną kwestią jest dalsze dostosowanie przepisów o mediach publicznych w ustawie o radiofonii i telewizji do komunikatu nadawczego. Dalsze wdrożenie komunikatu nadawczego, z uwzględnieniem rozwiązań diskutowanych przez władze polskie z Komisją Europejską, planuje się uczynić przedmiotem osobnej inicjatywy legislacyjnej. Obejmie ona doprecyzowanie misji publicznej i dodatkowe gwarancje proporcjonalności publicznego finansowania mediów publicznych. Zakłada się stosowanie tych nowych rozwiązań wraz z uzyskiwaniem efektów usprawnienia systemu abonamentowego.

Projektowana nowelizacja ustawy o opłatach abonamentowych nie stanowi nowej pomocy państwa w rozumieniu prawa Unii Europejskiej.³⁸⁾ Jak wyjaśnia komunikat nadawczy z 2009 r., przy ocenie charakteru pomocy jako pomocy istniejącej albo nowej, uwzględnia się: 1) czy pierwotny sposób finansowania stanowi pomoc istniejącą; 2) czy późniejsze zmiany wpływają na istotę pierwotnego środka (tj. charakter korzyści lub źródło finansowania, cel pomocy, beneficjentów lub zakres działań beneficjentów), czy też mają one charakter formalny lub administracyjny; 3) w przypadku gdy późniejsze zmiany są istotne, czy można je oddzielić od pierwotnego środka.³⁹⁾ Finansowanie polskich mediów publicznych z opłat abonamentowych jako wprowadzone przed datą miarodajną dla oceny charakteru pomocy (jako istniejącej albo nowej) stanowi pomoc istniejącą. Zmiany wprowadzane projektowaną nowelizacją nie wpływają na istotę środka. Nie zmienia się ani charakter korzyści (danina publiczna ponoszona w związku z używaniem odbiorników) ani źródło finansowania (szczególna celowa danina, dzielona i przekazywana mediom publicznym przez KRRiT). Ten sam pozostaje cel pomocy (finansowanie realizacji misji publicznej radiofonii i telewizji), beneficjenci (TVP, Polskie Radio i jednostki publicznej radiofonii regionalnej), zakres działań beneficjentów (określony w art. 21 i nast. ustawy o radiofonii i telewizji). Nowelizacja, obejmująca różne rozwiązania zmierzające do zapewnienia efektywności istniejącego systemu abonamentowego, nie zmienia zatem charakteru finansowania mediów publicznych z opłat abonamentowych jako pomocy istniejącej na gruncie prawa UE.

³⁸⁾ Art. 107 ust. 1 i art. 106 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej; art. 1 lit. c rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (tekst jednolity), (Dz. Urz. UE L 248 z 24.09.2015, s. 9).

³⁹⁾ Pkt 31 komunikatu nadawczego.

Skutki stosowania nowych rozwiązań nie mogą przynieść wpływów wykraczających poza to, co było należne beneficjentom (nadawcom publicznym) na gruncie dotychczasowych przepisów, gdyby były one w pełni respektowane i realizowane.

W razie gdyby skutki stosowania nowych rozwiązań przyniosły znaczący wzrost faktycznych wpływów tak, że ich suma znacząco przeniosłaby najwyższe sumy należne w ramach rozwiązań dotychczasowych, przewiduje się, jak wspomniano, obniżenie wysokości opłat, przy zachowaniu i rozbudowaniu – w drodze osobnej inicjatywy – mechanizmów gwarantujących proporcjonalność publicznego finansowania mediów publicznych (zapobieganie nadmiernej rekompensacie).

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. z 2002 r. poz. 2039, z późn. zm.), zatem nie podlega notyfikacji.

Projekt ustawy nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Jednocześnie należy wskazać, że nie ma możliwości podjęcia alternatywnych w stosunku do projektowanej ustawy środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

Zgodnie z art. 5 ustawy o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. poz. 1414, z późn. zm.) oraz § 4 i § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt ustawy został udostępniony na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o opłatach abonamentowych oraz ustawy o radiofonii i telewizji</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Paweł Lewandowski, Podsekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Karol Kościński, tel. 22 42 10 327</p>	<p>Data sporządzenia 2016-05-24</p> <p>Źródło Inicjatywa własna</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Konieczność nowelizacji ustawy z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1204, z późn. zm.) wynika z praktycznej dysfunkcyjności istniejących rozwiązań dotyczących opłat abonamentowych. Pomimo istniejącego obowiązku uiszczania opłat abonamentowych od posiadanych odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych, jedynie niewielka część zobowiązanych (ok. 13% gospodarstw domowych i ok. 12% przedsiębiorców) uiszcza te opłaty. W efekcie działalność misyjna radiofonii publicznej finansowana jest w około 60–80% z abonamentu, zaś koszty misji TVP (w latach 2014–2015) – jedynie w ok. 30%. Nakłady na media publiczne w Polsce są na najniższym poziomie w całej Unii Europejskiej.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W zakresie nowelizacji ustawy o opłatach abonamentowych proponuje się poprawienie poboru opłat abonamentowych przez włączenie dostawców usług telewizji płatnej do procesów rejestracji odbiorników oraz identyfikacji podmiotów obowiązanych do wnoszenia opłat abonamentowych. Dostawcy tych usług będą odbierać od swoich klientów zgłoszenia rejestracyjne odbiorników oraz przekazywać te zgłoszenia operatorowi wyznaczonemu pobierającemu opłaty abonamentowe, czyli Poczcie Polskiej. Dostawcy tych usług będą także zobowiązani do przekazywania operatorowi wyznaczonemu informacji o wszystkich zawieranych umowach. Poczta Polska miałaby przy tym prawo do żądania informacji od dostawców usług telewizji płatnej co do poszczególnych klientów korzystających z tych usług. Dane osobowe zobowiązanych do uiszczania opłat byłyby odpowiednio zabezpieczone zgodnie z zasadami ochrony danych osobowych. Wszystkie obowiązki nakładane na dostawców telewizji płatnej przewidziane w projektowanej nowelizacji ustawy o opłatach abonamentowych, jako generujące po stronie tych podmiotów koszty, będą odpłatne. Wysokość rekompensaty określi KRRiT w drodze rozporządzenia.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W niemal wszystkich państwach europejskich działalność misyjna mediów publicznych finansowana jest z opłat pobieranych na ten cel od obywateli.

Niemcy

W nowym systemie, który wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2013 r., obowiązek płacenia spoczywa na każdym, kto jest właścicielem domu, mieszkania, zakładu pracy lub używanego nie tylko do celów prywatnych pojazdu, niezależnie od posiadania odbiornika radiowego lub telewizyjnego. W przypadku osób fizycznych nie ma znaczenia, jak wiele osób zamieszkuje dany lokal bądź użytkuje dany pojazd. Nieistotne jest także, jak wiele sprzętów elektronicznych znajduje się w lokalu bądź pojeździe. Natomiast w tzw. sferze służbowej, z uwagi na potrzebę zachowania równości w obciążeniu opłatą przedsiębiorstw i instytucji, wysokość opłaty obliczana jest z uwzględnieniem kilku parametrów. Nie zależy już od liczby odbiorników, ale m.in. od liczby oddziałów danego przedsiębiorstwa, liczby osób zatrudnionych, liczby samochodów będących w używaniu przedsiębiorstw lub instytucji, liczby pokoi w hotelu, domkach letniskowych i pokoi gościnnych.

Francja

Od 2009 r. obowiązuje tzw. kontrybucja na rzecz mediów publicznych, która została powiązana z zamieszkiwaniem w lokalu wyposażonym w odbiornik telewizyjny lub w inne, podobne w funkcji, urządzenie odbiorcze. Osoby opłacają jedną należność audiowizualną bez względu na liczbę odbiorników, jak też bez względu na liczbę i rodzaj posiadanych lokali (mieszkanie, dom, domek letniskowy). Istotne jest natomiast, czy dana osoba jest płatnikiem podatku katastralnego (osoby zwolnione z tego podatku są też zwolnione z należności audiowizualnej) – jeżeli tak, raz w roku (na jesieni) dostają one jedno wspólne wezwanie do zapłaty składające się z dwóch pozycji: podatku katastralnego i opłaty abonamentowej.

Wielka Brytania

BBC – nadawca publiczny w Wielkiej Brytanii w około 76% finansowany jest ze środków abonamentowych. Obowiązki płacenia abonamentu podlegają posiadacze odbiornika radiowego, telewizyjnego, magnetowidu, urządzeń do odbioru przekazu satelitarnego, komputera z kartą TV. Wysokość abonamentu ustalana jest przez Parlament. Za

zbieranie abonamentu w świetle prawa (ustawa z 1990 r.) odpowiedzialna jest BBC. Jednak od początku swojego istnienia nadawca publiczny korzystał z usług poczty, która była odpowiedzialna za zbieranie opłat abonamentowych.

Holandia

System abonamentowy został zniesiony w 2000 r. i zastąpiony podatkiem płaconym wraz z podatkiem dochodowym bez względu na fakt, czy dana osoba posiada odbiornik radiowy lub telewizyjny czy też nie.

Drugim źródłem dochodów są dochody z reklamy oraz z działalności komercyjnej nadawcy. Wysokość środków finansowych dla nadawcy publicznego jest ustalona procentowo i corocznie indeksowana w zależności od inflacji oraz wzrostu bądź spadku liczby gospodarstw domowych.

Finlandia

W 2013 r. zniesiono opłaty abonamentowe. Zastąpiono je progresywnym podatkiem płaconym przez wszystkich podatników. Podatek pobierany jest przez państwo, ale nie zalicza się do budżetu – wszelkie pochodzące z niego dochody będą przekazywane na specjalny fundusz.

Podatek YLE jest uiszczany wraz z podatkiem dochodowym. Obowiązek jego uiszczenia spoczywa na wszystkich, którzy osiągają dochód z jakiegokolwiek źródła – którzy są podatnikami podatku dochodowego. Podatek YLE uiszczają więc osoby fizyczne oraz inne podmioty prowadzące działalność gospodarczą lub rolniczą. Zwolniona jest więc z niego administracja publiczna, stowarzyszenia nieprowadzące działalności gospodarczej, instytucje pożytku publicznego i inne podmioty non profit. Ustawa uniezależnia obowiązek podatkowy od posiadania odbiornika.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Operatorzy platform satelitarnych	2	Informacja KRRiT o podstawowych problemach radiofonii i telewizji w 2015 r.	Nowe obowiązki nakładane na podmioty – przekazywanie niektórych danych o klientach, pośredniczenie przy rejestracji odbiorników
Operatorzy sieci kablowych	ok. 500	Informacja KRRiT o podstawowych problemach radiofonii i telewizji w 2015 r.	Nowe obowiązki nakładane na podmioty – przekazywanie niektórych danych o klientach, pośredniczenie przy rejestracji odbiorników
Użytkownicy platform satelitarnych i sieci kablowych (telewizji płatnej)	ok. 9 mln	GUS	Przekazywanie niektórych danych osobowych użytkowników Poczty Polskiej
Operator wyznaczony w rozumieniu ustawy – Prawo pocztowe	1	Zgodnie z ustawą – Prawo pocztowe możliwe jest wyznaczenie jednego operatora	Obowiązki w zakresie tworzenia i udostępnienia systemu teleinformatycznego i zabezpieczenia baz danych, ułatwienie wykonywania uprawnień w zakresie pobierania opłat abonamentowych
Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji	1	Ustawa o radiofonii i telewizji	Kontrola wykonywania obowiązków przez dostawców usług telewizji płatnej.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt podlegał konsultacjom publicznym, z terminem na zgłaszanie uwag do dnia 24 marca 2017 r., z następującymi podmiotami:

1. Polskie Radio S.A.
2. Radio Białystok S.A.
3. Radio Gdańsk S.A.
4. Radio Katowice S.A.
5. Radio Kielce S.A.
6. Radio Koszalin S.A.
7. Radio Kraków S.A.
8. Radio Lublin S.A.
9. Radio Łódź S.A.
10. Radio Merkury S.A.
11. Radio Olsztyn S.A.

12. Radio Opole S.A.
13. Radio Pomorza i Kujaw S.A.
14. Radio Rzeszów S.A.
15. Polskie Radio RDC S.A.
16. Radio Szczecin S.A.
17. Radio Wrocław S.A.
18. Radio Zachód S.A.
19. Telewizja Polska S.A.
20. Poczta Polska S.A.
21. Polska Izba Komunikacji Elektronicznej
22. Związek Telewizji Kablowych Izba Gospodarcza
23. UPC Polska Sp. z o.o.
24. Vectra S.A.
25. Multimedia Polska S.A.
26. Inea S.A.
27. Toya Sp. z o.o.
28. Netia S.A.
29. Cyfrowy Polsat S.A.
30. ITI Neovision S.A.
31. Konfederacja Pracodawców „Lewiatan”
32. Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji
33. Polska Izba Radiodfuzji Cyfrowej
34. Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji.

Wyniki konsultacji zostały omówione w raporcie z konsultacji publicznych.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) prawa projekt ustawy został udostępniony na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego (<http://bip.mkidn.gov.pl>). W trybie ustawy o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2017 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	255	620	620	620	620	730	730	730	730	730	730	7115
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji	255	620	620	620	620	730	730	730	730	730	730	7115
Wydatki ogółem	100	85	85	85	85	85	85	85	85	85	85	950
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji	100	85	85	85	85	85	85	85	85	85	85	950
Saldo ogółem	155	535	535	535	535	645	645	645	645	645	645	6165
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji	155	535	535	535	535	645	645	645	645	645	645	6165
Źródła finansowania	Ustawa nie generuje kosztów dla budżetu państwa, ani budżetów jednostek samorządu terytorialnego.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do	Ustawa przyczyni się do zwiększenia dochodów z opłat abonamentowych, które kierowane są na wyodrębniony rachunek Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, a następnie dzielone pomiędzy jednostki publicznej radiofonii i telewizji. Oszacowanie skutków finansowych projektowanych rozwiązań oparto na następującej											

obliczeń założeń	<p>kalkulacji, przy przyjęciu podanych niżej założeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Odsetek gospodarstw domowych wyposażonych w urządzenie do odbioru telewizji satelitarnej lub kablowej wynosi w Polsce 66,5%. Szacuje się zatem, że odpowiada to ok. 9,0 mln gospodarstw z dostępem do telewizji płatnej. – Przyjęto, że w całej populacji odsetek uprawnionych do zwolnień kształtuje się na takim samym poziomie jak wśród ogółu zarejestrowanych (47,2%) i jest taki sam w telewizji płatnej (tj. 4,3 mln gospodarstw zwolnionych). – Przyjęto, na podstawie odrębnych szacunków, że odsetek wnoszących opłaty wynosi 13,75% wszystkich gospodarstw (i jest taki sam w telewizji płatnej), co odpowiada ok. 1,2 mln gospodarstw posiadających telewizję kablową lub satelitarną, i już wnoszących opłaty. – Wszystkie gospodarstwa posiadające TV płatną podlegają stawce za abonament telewizyjny lub radiowo-telewizyjny (nie ma w tej grupie gospodarstw wyłącznie radiowych). – Założono kontynuację wnoszenia opłat przez klientów TV płatnej, którzy obecnie uiszczają opłaty, oraz docelową ściągalskość opłaty na poziomie 80% od nowo zarejestrowanych. – Powyższe założenia prowadzą do szacowanej liczby ok. 3,5 mln potencjalnych nowych płatników oraz 2,8 mln po uwzględnieniu 80-procentowej ściągalskości. – Przyjęto, że struktura zniżek, z jakich będą korzystać nowi płatnicy (np. za rok z góry), będzie tożsama z sytuacją aktualną, gdzie połowa płatników wnosi opłaty za rok z góry. – Zastosowano poziom opłat z 2017 r. (niezmienny w stosunku do 2016 r.), tj. 272,4 zł rocznie w braku korzystania ze zniżek i 245,15 zł rocznie przy opłacie za rok z góry. <p>Przy powyższych założeniach, należne wpływy od klientów usług telewizji płatnej, wynosiłyby ok. 1,234 mld złotych (przy pełnej ściągalskości), z czego wnoszonych jest 321 mln zł. Ubytek wynosi 913 mln zł, zaś dotatkowe wpływy (przy ściągalskości od nowych płatników równej 80%) szacowane są na poziomie ok. 730 mln zł. Ta kwota stanowi szacowaną sumę (wartość dodaną) – skutek proponowanej regulacji. Z uwagi na wejście ustawy w życie w ciągu roku kalendarzowego, w pierwszym roku jej obowiązywania nie będzie możliwe uzyskanie całej szacowanej kwoty. Zakłada się, że dotatkowe wpływy z opłat abonamentowych w pierwszym roku obowiązywania ustawy nie przekroczy 365 mln zł.</p> <p>Wpływy te pomniejszyć należy o koszty abolicji i umorzenia postępowań egzekucyjnych wobec osób, które zarejestrowały odbiorniki, ale nie uiszczały opłat abonamentowych. Z uwagi na fakt, iż zaległości z tytułu nieuiszczania opłat abonamentowych przedawniają się po upływie 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym powstał obowiązek ich uiszczenia – obecnie możliwa jest egzekucja tych zaległości za lata 2012–2017. W poszczególnych z tych lat następująco kształtują się liczby osób, które zarejestrowały odbiorniki, a nie dopełniły obowiązku zapłaty oraz zaległości:</p> <ul style="list-style-type: none"> – 2012 r. – 2 926,5 tys. (tj. 69% zarejestrowanych), zaległości brutto – 616 320 900 zł; – 2013 r. – 2 880,6 tys. (tj. 71% zarejestrowanych), zaległości brutto – 655 510 200 zł; – 2014 r. – 2 692,4 tys. (tj. 69% zarejestrowanych), zaległości brutto – 623 559 800 zł; – 2015 r. – 2 490,5 tys. (tj. 66% zarejestrowanych), zaległości brutto – 642 549 000 zł; – 2016 r. – 2 080,3 tys. (tj. 61% zarejestrowanych), zaległości brutto – 566 673 700 zł. <p>Zaległości za lata 2012–2016 wynoszą więc 3 104 613 660 zł. Należy zauważyć, że w ostatnich latach udaje się egzekwować ok. 20% zaległości. Zakładając podobny poziom skuteczności ewentualnej egzekucji wobec powyższych zaległości, możliwe do egzekucji byłoby około 620 922 700 zł. Po potrąceniu wynagrodzenia operatora wyznaczonego (6%), a także ewentualnego wynagrodzenia urzędu skarbowego prowadzącego postępowania egzekucyjne (5%) na rachunek KRRiT wpłynęłoby około 552 621 200 zł. Wprowadzenie abolicji dla osób zalegających z uiszczeniem obowiązku opłat abonamentowych doprowadzi więc do obniżenia wpływów z opłat abonamentowych o około 550 mln zł przez okres 5 lat. Można założyć, że operator wyznaczony egzekwowałby około 20% tej kwoty w każdym kolejnym roku kalendarzowym, należy pomniejszyć wpływy o 110 mln złotych w każdym z pierwszych 5 lat obowiązywania ustawy.</p> <p>Projekt nie niesie dodatkowych obciążeń dla budżetu państwa. Koszty wdrożenia nowych rozwiązań pokryte zostaną w ramach wynagrodzenia płatnego z opłat abonamentowych. Dodatkowe czynności KRRiT, związane ze stosowaniem kar w razie naruszeń obowiązków dostawców telewizji płatnej, poniesione zostaną z budżetu KRRiT. Należy przy tym zauważyć, że po umorzeniu około 200 tysięcy postępowań prowadzonych przez KRRiT na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy o opłatach abonamentowych – środki, które KRRiT miał zaplanowane na prowadzenie tych postępowań będą mogły być przeznaczone na wykonywanie nowych obowiązków.</p>
------------------	--

	Wydatki obejmują koszty obsługi systemu ponoszone przez dostawców telewizji płatnej wraz z minimalnym możliwym zyskiem w wysokości 6%, a w pierwszym roku po wejściu w życie ustawy także koszty związane ze stworzeniem systemu teleinformatycznego przez operatora wyznaczonego (ok 15 mln zł). Późniejsze koszty obsługi tego systemu są niemożliwe do oszacowania na obecnym etapie prac.
--	---

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2017 r.)	duże przedsiębiorstwa	-15/+15 - 80 +85	-80 +85	-80 +85	-80 +85	-80 +85	-80 +85	35
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-255	-620	-620	-620	-730	-730	-7115
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Obowiązki przekazywania informacji o abonentach telewizji płatnej Poczcie Polskiej						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Obowiązki przekazywania informacji o abonentach telewizji płatnej Poczcie Polskiej						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Ułatwienie rejestracji odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych, zwiększenie poziomu egzekwowania obowiązku rejestracji odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych oraz uiszczania opłat abonamentowych.						
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		<p>Ustawa nakłada na operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy – Prawo pocztowe obowiązek stworzenia i prowadzenia systemu teleinformatycznego zawierającego rejestr osób posiadających odbiornik radiofoniczny lub telewizyjny oraz umożliwiającego dostawcom usług telewizji płatnej przesyłanie informacji o umowach o dostarczanie telewizji płatnej oraz o osobach, z którymi zawarto takie umowy.</p> <p>Ustawa nakłada także obowiązki na przedsiębiorców działających na rynku telewizji płatnej. W pierwszej kolejności dostawcy będą zobowiązani do przesłania klientom komunikatu, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy zmieniającej. Przy założeniu, że koszt jednej przesyłki wynosi ok. 7 zł, a w Polsce jest około 9 mln abonentów telewizji płatnej, koszty w tym zakresie wyniosą ok. 63 mln zł.</p> <p>Dodatkowo dostawcy telewizji płatnej będą mieli obowiązek przekazywania danych swoich klientów, a także ich zgłoszeń rejestracyjnych do operatora wyznaczonego. Z uwagi na fakt, iż w celu wykonania większości tych zadań zostanie im nieodpłatnie udostępniony system teleinformatyczny, podstawowym kosztem tych dostawców będą koszty pracy zatrudnionych w tym celu pracowników. Przy założeniu wypłacania tym pracownikom minimalnego wynagrodzenia (17,5 złotych/godzinę brutto) oraz założeniu, że w ciągu jednej godziny pracownik jest w stanie przekazać informacje o ok. 10 abonentach, należy założyć, że maksymalny koszt poniesiony przez wszystkich dostawców w danym roku (pod warunkiem że operator zwróciłby się z zapytaniem dotyczącym wszystkich klientów) wyniosłby ok. 15,75 mln zł. Należy jednak zauważyć, że nie jest możliwe, aby operator wyznaczony zażądał danych wszystkich klientów – dane znaczącej większości z nich będzie posiadał w związku z przekazaniem ich „w pakiecie” po wejściu w życie ustawy. Szacując, że w każdym roku pojawia się ok. 60 tysięcy nowych abonentów telewizji płatnej – koszty te wyniosłby ok. 100 tys. złotych.</p> <p>W konsekwencji można przyjąć, że dostawcy telewizji płatnej będą globalnie ponosić roczne koszty obsługi systemu finansowania mediów publicznych na poziomie 80 mln zł. Zostaną one zrekompensowane w całości ze środków pobranych z opłat abonamentowych. Co więcej, dostawcy telewizji płatnej uzyskają rozsądny zysk w wysokości nieprzekraczającej 6–10% poniesionych kosztów. Przy założeniu najniższego możliwego zysku na poziomie 6% roczne koszty obsługi systemu finansowania mediów publicznych zamkną się na poziomie 85 mln zł.</p> <p>Zdecydowanie mniejsze będą koszty wprowadzenia danych klientów do systemu</p>						

	<p>teleinformatycznego prowadzonego przez operatora wyznaczonego na podstawie art. 3 ust. 2 ustawy wprowadzającej. Należy ponownie podkreślić, że dane te będą przekazywane drogą elektroniczną do udostępnianego bezpłatnie systemu teleinformatycznego stworzonego przez operatora wyznaczonego. Operator wyznaczony w pierwszym roku po wejściu w życie ustawy poniesie koszty stworzenia systemu teleinformatycznego, szacowane na ok. 15 mln zł, które zostaną pokryte z rekompensaty przyznanej operatorowi przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji. Należy podkreślić, że wszelkie koszty zostaną zrekompensowane dostawcom telewizji płatnej.</p> <p>Skutkiem ustawy będzie także uiszczanie opłat abonamentowych przez większą liczbę gospodarstw domowych.</p>
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

X nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:

Dostawcy usług telewizji płatnej będą obowiązani do przekazywania danych dotyczących swoich klientów, a także przekazywania ich zgłoszeń rejestracyjnych operatorowi wyznaczonemu w rozumieniu ustawy – Prawo pocztowe. Będzie to wiązało się ze zwiększeniem liczby dokumentów oraz procedur, które musi wykonywać ta grupa przedsiębiorców. Obowiązki te będą wykonywane za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowana ustawa nie ma wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
--	--	---

Omówienie wpływu | Nie dotyczy

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Wejście w życie ustawy będzie oznaczać rozwiązanie problemów opisanych w punkcie 1.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja projektu będzie mogła zostać dokonana po roku obowiązywania ustawy. Jej dokonanie odbędzie na podstawie danych KRRiT dotyczących wysokości wpływów z opłat abonamentowych oraz sprawozdania KRRiT w zakresie oceny jakości misji publicznej świadczonej przez jednostki publicznej radiofonii i telewizji.

Jeżeli wysokość wpływów przekroczyłaby szacunki, możliwe jest albo w ramach istniejących kompetencji KRRiT (art. 3 ust. 5 ustawy o opłatach abonamentowych) albo w ramach interwencji ustawowej obniżenie wysokości opłat abonamentowych. Jest to jeden z długofalowych celów reformy zmierzającej do zwiększenia efektywności systemu opłat abonamentowych.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak załączników.

Raport z konsultacji projektu ustawy o zmianie ustawy o opłatach abonamentowych – załącznik do Oceny Skutków Regulacji

Projekt ustawy o zmianie ustawy o opłatach abonamentowych został skierowany do konsultacji publicznych w dniu 7 marca 2017 r. Zaproszenie do wzięcia udziału w konsultacjach publicznych zostało wysłane bezpośrednio do 34 podmiotów. Projekt został ponadto udostępniony na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny. Termin do którego można było zgłaszać wszelkie uwagi do projektu został wyznaczony na 24 marca 2017 r.

W roku konsultacji swoje uwagi do projektu zgłosiły: IAB Polska, INEA S.A., Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, Konfederacja Lewiatan, Mediakom, Multimedia Polska, Fundacja Panoptykon, Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji, Polska Izba Komunikacji Elektronicznej, Polska Izba Radiodifuzji Cyfrowej, Poczta Polska S.A., Polskie Radio S.A., Federacja Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia „Porozumienie Zielonogórskie”, Radio Katowice, Radio PIK, Rzecznik Praw Obywatelskich, Stowarzyszenie Walczących o Niepodległość 1956-89, Studio Toya, TV Puls, TVP S.A. oraz Związek Telewizji Kablowych w Polsce Izba Gospodarcza oraz jedna osoba fizyczna.

W toku konsultacji publicznych wiele podmiotów ograniczyło się do zgłoszenia uwag o charakterze ogólnym. Wiele z nich przyjęło inicjatywę MKiDN w zakresie usprawnienia poboru opłat abonamentowych zadowoleniem (np. nadawcy publiczni, TV Puls). Podmioty te podniosły jedynie postulaty doprecyzowania niektórych przepisów projektowanej ustawy lub modyfikacji projektu służących dalszemu uszczelnieniu systemu opłat abonamentowych.

W toku konsultacji publicznych INEA, Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej, Polska Izba Komunikacji Elektronicznej PIKE oraz Federacja Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia „Porozumienie Zielonogórskie” zgłosiły postulaty całkowitej rezygnacji z procedowania projektu (a więc całkowitej zmiany obecnej koncepcji opłat abonamentowych) na rzecz kompleksowej regulacji wprowadzającej powszechną opłatę audiowizualną w dużo niższej wysokości pobieranej wraz z podatkiem PIT, CIT oraz składką na KRUS. Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej, Polska Izba Radiodifuzji Cyfrowej, Polska Izba Komunikacji Elektronicznej, Związek Pracodawców Mediów Elektronicznych i Telekomunikacyjnych MEDIAKOM, Rzecznik Praw Obywatelskich oraz Związek Telewizji Kablowych w Polsce Izba

Gospodarcza podniosł argument sprzeczności propozycji zawartych w projekcie ustawy z art. 31 ust. 3, art. 32 oraz art. 51 Konstytucji RP, stojąc na stanowisku, iż naruszają one ochronę danych osobowych. Zgłaszający uwagi podnieśli, iż danych uzyskanych od abonenta nie można nikomu przekazać bez jego zgody. Podmioty te uznały projekt za łamiący prawa abonentów i nakładający nieuzasadnione obowiązki na dostawców telewizji płatnej, a samo ujawnienie chronionych danych osobowych klientów płatnej telewizji za naruszającą ich prawa konsumenckie i osobiste.

Odnosząc się do tych uwag, należy zwrócić uwagę że ustawa o ochronie danych osobowych przewiduje możliwość przetwarzania danych bez zgody osoby, której dotyczą, jeżeli *„jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa”*. Dane przekazywane – w myśl projektu - przez dostawców telewizji płatnej zaś są niezbędne dla zapewnienia skutecznego wykonywania przepisów ustawy o opłatach abonamentowych, co zostało szczegółowo opisane w treści uzasadnienia ustawy. Warto ponadto podkreślić, że kwestia ochrony i wykorzystywania danych osobowych osób zobowiązanych do uiszczania opłat abonamentowych była przedmiotem konsultacji z Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych – organu administracji publicznej właściwego w zakresie ochrony danych osobowych. GODO w toku uzgodnień międzyresortowych w piśmie o sygn. DOLiS-023-86/12/BG/19673 sformułował stanowisko odmienne od podnoszonych przez wspomnianych powyżej uczestników konsultacji publicznych.

Wskazane powyżej podmioty podnosiły również argument sprzeczności projektu z prawem UE poprzez naruszenie zasady neutralności technologicznej oraz wymogów związanych z ogólnym zezwoleniem, określonych w dyrektywie o zezwoleniach 2002/20/WE. Sprzeczność ta miałaby się wiązać również z naruszeniem ustawy o ochronie danych osobowych, tajemnicy przedsiębiorstwa oraz możliwością naruszenia tajemnicy telekomunikacyjnej.

Odnosząc się do tych uwag w zakresie dotyczącym ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa, należy wskazać, że jej celem jest ochrona danych objętych tą tajemnicą przed wykorzystaniem ich do działalności noszącej znamiona nieuczciwej konkurencji. Ochronie tajemnicy mogłyby ewentualnie podlegać bazy zawierające wszystkie informacje związane z relacjami między przedsiębiorcą a klientem i to jedynie sytuacji gdy jej przekazanie mogłoby zostać wykorzystane do działalności konkurencyjnej przez podmiot, który otrzyma dane. Projekt w zasadniczy sposób ograniczy ilość danych osobowych przekazywanych Poczcie Polskiej – znajdą się tu tylko imiona, nazwiska, dane adresowe i ewentualnie numer PESEL. Nie będzie więc szczegółowych informacji dotyczących umów (np. dotyczących pakietów

i programów preferowanych przez klienta), historii transakcji, czy informacji dotyczące wysokości płatności.. Nie będzie też zagrożenie zaistnienia nieuczciwej konkurencji– do danych dostęp będzie miała wyłącznie Poczta Polska, które nie konkuruje na rynku telewizji płatnej czy zapewnianiu dostępu do internetu, a otrzymane dane będzie mogła wykorzystać tylko w celu ustalenia, poboru i egzekucji opłat abonamentowych, czyli wykonywania zleconego zadania publicznego, a nie świadczenia usług w ramach działalności gospodarczej. Przekazywanie danych objętych tajemnicą telekomunikacyjną nie jest zakazane, jeżeli jest konieczne z powodów przewidzianych ustawą, a tajemnica ta nie ma charakteru bezwzględnej. Ustawa nowelizująca ustawę o opłatach abonamentowych umożliwi korzystanie z tych danych na określone cele, a tym samym wyłączy przepisy o ochronie tajemnicy telekomunikacyjnej.

Warte podkreślenia jest, że wszelkie dane przekazywane Poczcie Polskiej poddane będą szczególnej ochronie. Operator wyznaczony będzie miał bardzo ograniczony zakres przetwarzania tych danych, a także wąsko będzie ukształtowany cel ich przetwarzania. Projektowana ustawa wskazuje, jakie działania (tworzenie i uaktualnianie zbiorów danych podmiotów obowiązanych do uiszczania opłat abonamentowych lub z nich zwolnionych, łącznie z tytułem i okresem zwolnienia) i w jakim celu (ustalenia podmiotu obowiązanego do uiszczania opłaty abonamentowej, jej poboru lub egzekucji) będzie mógł podejmować operator wyznaczony jako administrator danych osobowych. Będzie on także zobowiązany do stosowania środków technicznych i organizacyjnych w celu zabezpieczenia posiadanych danych osobowych – system będzie musiał spełnić wymagania określone w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 18 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. Nadzór nad poprawnym funkcjonowaniem systemu sprawowany będzie przez Ministra Infrastruktury i Budownictwa.

Zwracano również uwagę, że przyjęcie projektu w zaproponowanym kształcie może w praktyce oznaczać wypowiedzenie umów telewizji kablowych oraz niezawieranie nowych, czyli rezygnację abonentów na rzecz korzystania z platform i serwisów umiejscowionych poza terytorium Polski – ze szkodą dla Skarbu Państwa i PISF. Stanowczy sprzeciw za także treścią art. 12b projektowanej Ustawy, który pozwala na nałożenia kar pieniężnych na dostawców usług telewizji płatnej.

Odnosząc się do podnoszonego przez wspomniane podmioty argumentu, że proponowana regulacja nie rozwiązuje kompleksowo problemu ponieważ poza jej zasięgiem pozostanie 1/3 ogólnej liczby gospodarstw niebędących klientami usług telewizji płatnej, należy wskazać, że ustawa o opłatach abonamentowych w obowiązującej wersji nakłada obowiązek powszechnej opłaty abonamentowej na wszystkie gospodarstwa domowe spełniające kryteria wskazane

w ustawie.- zgodnie z art. 2 ustawy za używanie odbiorników radiofonicznych oraz telewizyjnych pobiera się opłaty abonamentowe, a zgodnie art. 4 opłatę abonamentową uiszcza się za każdy odbiornik radiofoniczny i telewizyjny. Tak więc proponowana nowelizacja ustawy nie znosi powszechności tego obowiązku. Niezależnie więc od tego, czy abonent korzysta tylko z naziemnej telewizji cyfrowej czy także z usług dostarczanych przez dostawców telewizji płatnej winien on uiszczać opłatę abonamentową. Ustawa wprowadza jedynie dodatkowe możliwości kontrolne dotyczące osób korzystających z usług dostawców telewizji płatnej, a także dodatkowe możliwości ułatwiające takim osobom wykonywania ich obowiązków.

W toku konsultacji publicznych niektóre podmioty zgłosiły także uwagi o charakterze szczegółowym.

Wiele podmiotów (np. TVP S.A., Radio PiK, czy Radio Katowice), biorących udział w konsultacjach podkreśliło, że jest przeciwna powszechnej abolicji dla osób zalegających z terminowym uiszczaniem opłat. Wskazano, że jest ona niesprawiedliwa dla osób, które regularnie opłacają abonament oraz może zachęcić je do przestania płacenia. Postulowano, aby połączyć abolicję z pewnymi warunkami, a także żeby była dostępna na wniosek zainteresowanej osoby, a nie z mocy ustawy. Postulowano również wprowadzenie minimalnej kwoty zaległości, powyżej której osoba zainteresowana mogłaby ubiegać się o abolicję, np. kwoty odpowiadającej rocznej wysokości opłaty abonamentowej. Podkreślano także, że w proponowanym art. 6 jest jedynie mowa o umorzeniu postępowań dotyczących zaległości w płatności opłat abonamentowych oraz niewszczygnięciu postępowań egzekucyjnych ich dotyczących. Uwagi w tym zakresie uwzględniono poprzez wprowadzenie warunkowej abolicji – będzie ona mogła zostać dokonana wobec osób, które wykonują obowiązki ustawowe, a więc zarejestrują odbiornik (jeśli nie dokonały rejestracji wcześniej) oraz uiszcza opłaty abonamentowe za 6 miesięcy z góry.

TVP S.A. oraz Polskie Radio Katowice S.A. podniosły, że operator wyznaczony powinien mieć dostęp również do informacji z Centralnej Ewidencji Pojazdów, tak aby można było skutecznie pobierać abonament od osób i firm posiadających pojazdy mechaniczne. Uwaga ta nie została uwzględniona, gdyż wiązałaby się z przekazaniem operatorowi wyznaczonemu istotnych danych osobowych, których posiadanie przez operatora wyznaczonego nie zawsze jest niezbędne do poboru opłaty abonamentowej. Liczba odbiorników radiowych w samochodach wpływa na wysokość opłaty abonamentowej jedynie części obowiązanych do jej uiszczenia – gospodarstwo domowe uiszcza jedną opłatę niezależnie od liczby posiadanych odbiorników (także zainstalowanych w posiadanym samochodzie).

Podnoszono także, że pojęcia i definicje użyte w projekcie ustawy są zdaniem kilku podmiotów (np. Poczta Polska, MEDIAKOM) niejasne, nieprecyzyjne i niekompatybilne. Niektóre zaś z obecnie obowiązujących pojęć – takich jak np. gospodarstwo domowe – dalej będą wzbudzać wątpliwości interpretacyjne. Uwagi te nie zostały uwzględnione. Celem ustawy jest jedynie uszczelnienie systemu i poprawa ściągłości opłat abonamentowych. Zmiany podstawowych dla ustawy definicji mogłyby prowadzić do istotnej zmiany systemu finansowania mediów publicznych w Polsce.

IAB Polska, Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej oraz Studio Toya zwróciły również uwagę na brak odpowiedniego systemu informatycznego do przetwarzania i gromadzenia danych osobowych, a także przepisów wykonawczych określających szczegółowo system wynagrodzeń przysługujących dostawcom telewizji płatnej z tytułu przekazywania zgłoszeń i informacji do operatora wyznaczonego. Według tych podmiotów skutkuje to brakiem możliwości oceny potencjalnego wpływu wejścia w życie uregulowań zawartych w projekcie na działalność tych dostawców. Poczta Polska S.A zwróciła z kolei uwagę na brak należytego wynagrodzenia za stworzenie systemu i konieczność doprecyzowania przepisów związanych z administrowaniem przez nią bazą danych abonentów dostawców telewizji płatnych.

Odnosząc się to tych uwag należy zauważyć, że stworzenie systemu teleinformatycznego będzie należało do zadań operatora wyznaczonego, który już w chwili obecnej posiada system teleinformatyczny, za pomocą którego zarządza poborem opłat abonamentowych. W przypadku podjęcia przez niego decyzji o rozbudowie tego systemu o dodatkowe funkcjonalności (umożliwiający przekazywanie danych przez dostawców usług telewizji płatnej), wdrożenie nowych rozwiązań będzie mogło zostać wprowadzone w stosunkowo niedługim czasie. Ponadto należy zauważyć, że rekompensata dla dostawców telewizji płatnej, a także dla operatora wyznaczonego określona zostanie w rozporządzeniu KRRiT, ale winna ona pokrywać koszty dokonywanych czynności oraz pozwalać na osiągnięcie rozsądnego zysku.

TVP S.A. podniosła, że jest możliwość zgłoszenia rejestracyjnego odbiornika przez odbiorcę końcowego przy zawieraniu umowy o dostarczenie usług telewizji płatnej za pośrednictwem dostawcy tej usługi. Jednak nie ma obowiązku informacyjnego dostawcy wobec operatora wyznaczonego ani obowiązku poinformowania odbiorcy końcowego o obowiązku zarejestrowania odbiornika. Uwagi te zostały uwzględnione w ramach projektu.

Operator wyznaczony - Poczta Polska S.A. oraz Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji zgłosiły szereg uwag szczegółowych dotyczących działania projektowanego systemu w praktyce, wskazując, że:

- proponowany art. 5a w ogóle nie określa terminu zarejestrowania odbiornika, procedury związanej z jego wyrejestrowywaniem oraz stwierdzania (powiadamiania), że dany podmiot nie podlega obowiązkowi rejestracji. Uwaga ta została uwzględniona, a cała procedura rejestracji i wyrejestrowania odbiornika opisana w treści projektu.
- KRRiT podnosiła, że w celu egzekucji opłat abonamentowych konieczne może być dłuższe przechowywanie danych osobowych osób zobowiązanych do ich uiszczenia przez operatora wyznaczonego. Zdaniem KRRiT należy uniknąć sytuacji, w której osoba mieszkająca w gospodarstwie domowym i mająca umowę z dostawcą telewizji płatnej chce wyrejestrować odbiornik w celu uniknięcia opłaty abonamentowej. Ponadto dane podmiotu mogą okazać się potrzebne do celów dowodowych w postępowaniu administracyjnym. Niezwłoczne usuwanie danych osób, które wyrejestrowały odbiornik może więc być nieuzasadnione. Uwaga została uwzględniona – obowiązek usunięcia danych osobowych osoby, która wyrejestrowała odbiornik powstanie po upływie 5 lat od uch usunięcia.
- kompetencji KRRiT do wykonywania obowiązków nałożonych na Radę przez projektowaną ustawę. KRRiT podniósł si, że nie ma kompetencji do wykonywania niektórych obowiązków, które nakłada na nią projektowana ustawa, np.: ustalania kosztów, wyliczania rozsądnego zysku, kontroli realizacji zadań przez dostawców, egzekwowania sprawozdań czy nakładania kar. Uwaga ta nie została uwzględniona. W celu wyeliminowania wszelkich wątpliwości poszerzono katalog zadań KRRiT określonych w art. 6 ustawy o radiofonii i telewizji.
- treści art. 6 ustawy. KRRiT zaproponował , aby dokonać nowelizacji art.6 ustawy (kwestia warunków umowy KRRiT z operatorem wyznaczonym) poprzez ustalenie, że obowiązująca umowa pomiędzy KRRiT, a operatorem wyznaczonym traci moc w wyniku projektowanych zmian oraz przewidzieć dla KRRiT delegację do wydania rozporządzenia w sprawie szczegółowego określenia zadań operatora wyznaczonego, zakresu, sposobu i trybu udzielania rekompensaty dla operatora wyznaczonego z tytułu świadczenia usług publicznych oraz metody ustalania kosztów i obowiązkowej sprawozdawczości. Uwaga została uwzględniona – wysokość rekompensaty dla operatora wyznaczonego będzie ustalana w rozporządzeniu KRRiT.
- podmiotu zobowiązanego do rekompensowania poniesionych kosztów dostawcom telewizji płatnej. Poczta Polska S.A. zaproponowała, aby KRRiT dokonywał rekompensaty kosztów poniesionych przez dostawców usług telewizji opłatnej za wykonywanie obowiązków wynikających z projektowanej regulacji. Uwaga nie została uwzględniona. KRRiT będzie określała sposób i wysokość wynagrodzenia. Techniczne czynności związane z jego wypłatą wykonywane będą przez operatora wyznaczonego.

Do projektu ustawy zgłoszono także szereg uwag o charakterze redakcyjnym i porządkowym, które co do zasady zostały uwzględnione w toku konsultacji.

Warszawa, 29 maja 2017 r. 41

Minister
Spraw Zagranicznych

RKP.. 45335-2017

KPRM

DPUE.920.469.2017 / 11/MN, KW, MRz

dot.: RM-10-61-17 z 25.05.2017 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o opłatach abonamentowych oraz ustawy o radiofonii i telewizji, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

z up. Ministra Spraw Zagranicznych
SEKRETARZ STANU
Konrad Szymański

Do wiadomości:

Pan Piotr Gliński

Wiceprezes Rady Ministrów

Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA

z dnia

w sprawie warunków i trybu rejestracji odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych

Na podstawie art. 6 ust. 4 ustawy z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych (Dz. U. z 2014 r. poz.1204 oraz z 2015 r. poz. 1324) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób i tryb zgłaszania, rejestrowania i wyrejestrowywania odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych;
- 2) dodatkowe funkcjonalności systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 5b ust. 4 ustawy z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1204 oraz z 2015 r. poz. 1324);
- 3) sposób przekazywania przez dostawców usług telewizji płatnej zgłoszeń i informacji, o których mowa w art. 5a ust. 3 i art. 5c ust. 1 i 2 ustawy z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych;
- 4) wzór zgłoszenia rejestracji i wyrejestrowania odbiorników radiofonicznych lub telewizyjnych albo zmiany danych podmiotu obowiązanej do uiszczania opłat abonamentowych,
- 5) wzór zawiadomienia o nadaniu indywidualnego numeru identyfikacyjnego osobie posiadającej odbiornik radiofoniczny lub telewizyjny;
- 6) sposób i tryb dokonywania zmiany danych osoby posiadającej odbiornik radiofoniczny lub telewizyjny oraz wzór zawiadomienia o zatwierdzeniu przeprowadzonej zmiany danych osoby posiadającej odbiornik radiofoniczny lub telewizyjny.

§ 2. Wzór zgłoszenia rejestracji, wniosku o wyrejestrowanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych albo zmiany danych, zwanego dalej „zgłoszeniem” określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Operator wyznaczony prowadzi system teleinformatyczny umożliwiający dostawcom usług telewizji płatnej przekazywanie informacji o zgłoszeniu, o którym mowa w art. 5a ust. 1 ustawy o opłatach abonamentowych wraz z danymi, o których mowa w art. 5a ust. 3 oraz informacji, o których mowa w art. 5c ust. 1-2 i art. 3 ust. 3-4 tejże ustawy –

w sposób ręczny (GUI-Graficzny interfejs użytkownika) i systemowy (API – Interfejs programistyczny aplikacji).

2. System teleinformatyczny prowadzony przez operatora wyznaczonego korzysta z protokołu komunikacyjnego SOAP 1.1.

3. Operator wyznaczony dąży do utrzymania kompatybilności systemu teleinformatycznego, tak aby kolejne wersje oprogramowania pozwalały dostawcom usług telewizji płatnej na korzystanie z systemu bez dokonywania zmian w ich oprogramowaniu. Operator wyznaczony ma obowiązek powiadamiać dostawców usługi telewizji płatnej o planowanych zmianach w systemie teleinformatycznym na trzy miesiące przed ich wdrożeniem.

§ 4. 1. W przypadku złożenia zgłoszenia u operatora wyznaczonego upoważniony pracownik operatora wyznaczonego potwierdza przyjęcie zgłoszenia datownikiem i swoim podpisem oraz wpisuje datę i godzinę przyjęcia zgłoszenia. Operator wyznaczony zwraca użytkownikowi, opatrzony potwierdzeniem przyjęcia, oryginał zgłoszenia, zachowując jego kopię.

2. Opatrzony potwierdzeniem przyjęcia oryginał złożonego zgłoszenia stanowi potwierdzenie złożenia zgłoszenia.

§ 5. 1. Operator wyznaczony umożliwia użytkownikowi podanie, za pośrednictwem strony internetowej, danych niezbędnych do sporządzenia zgłoszenia, przez udostępnienie elektronicznego formularza do wypełnienia.

2. W przypadku złożenia zgłoszenia za pomocą strony internetowej operatora wyznaczonego użytkownik wypełnia elektroniczny formularz zamieszczony na stronie internetowej operatora wyznaczonego, podając dane niezbędne do sporządzenia przez niego zgłoszenia określone w art. 5a ust. 3 ustawy o opłatach abonamentowych, oraz adres poczty elektronicznej i adres do korespondencji.

3. Operator wyznaczony potwierdza otrzymanie za pośrednictwem strony internetowej danych niezbędnych do sporządzenia zgłoszenia, niezwłocznie przesyłając informację o otrzymaniu danych na wskazany przez użytkownika adres poczty elektronicznej.

4. W terminie 4 dni roboczych od dnia wypełnienia elektronicznego formularza przez użytkownika lub uzupełnienia formularza, operator wyznaczony wysyła do użytkownika sporządzony formularz zgłoszenia rejestracyjnego wraz z kopertą zwrotną w celu złożenia podpisu przez użytkownika. Formularz ten przesyłany jest przesyłką listową niebędącą przesyłką rejestrowaną na wskazany przez użytkownika adres do korespondencji.

5. W terminie 14 dni od dnia otrzymania zgłoszenia użytkownik odsyła do operatora wyznaczonego podpisane zgłoszenie.

6. W przypadku niedokonania przez użytkownika czynności, o których mowa w ust. 5, zgłoszenie pozostawia się bez rozpoznania.

7. W terminie 7 dni od dnia otrzymania podpisanego zgłoszenia operator wyznaczony nadaje użytkownikowi indywidualny numer identyfikacyjny użytkownika. O nadaniu numeru identyfikacyjnego wraz z podaniem numeru rachunku bankowego do dokonywania wpłat z tytułu opłaty abonamentowej operator wyznaczony zawiadamia użytkownika przesyłką listową niebędącą rejestrowaną. Informacja o numerze rachunku bankowego jest również przesyłana na wskazany przez użytkownika adres poczty elektronicznej.

§ 6. 1. W przypadku złożenia zgłoszenia za pośrednictwem dostawcy usług telewizji płatnej upoważniony pracownik dostawcy usług telewizji płatnej potwierdza otrzymanie podpisanego zgłoszenia w formie papierowej, opatrując je pieczętą firmową, datą i swoim podpisem oraz wpisując datę i godzinę przyjęcia zgłoszenia. Dostawca telewizji płatnej zwraca użytkownikowi potwierdzoną kopię zgłoszenia.

2. System teleinformatyczny niezwłocznie kieruje do dostawcy telewizji płatnej potwierdzenie prawidłowego doręczenia danych operatorowi wyznaczonemu.

3. W terminie 7 dni od dnia otrzymania prawidłowo wypełnionego zgłoszenia operator wyznaczony nadaje użytkownikowi indywidualny numer identyfikacyjny użytkownika. O nadaniu numeru identyfikacyjnego wraz z podaniem numeru rachunku bankowego do dokonywania wpłat z tytułu opłaty abonamentowej operator wyznaczony zawiadamia użytkownika przesyłką listową niebędącą rejestrowaną kierowaną na wskazany w zgłoszeniu adres do korespondencji.

§ 7. Wzór zawiadomienia o nadaniu indywidualnego numeru identyfikacyjnego użytkownika określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 8. Dowodem zarejestrowania odbiorników jest zawiadomienie, o którym mowa w § 6 ust. 3, § 7 ust. 9 oraz § 9 ust. 7.

§ 9. W przypadku nieotrzymania:

- 1) zgłoszenia w terminie 9 dni od daty podania, za pośrednictwem strony internetowej operatora wyznaczonego, danych niezbędnych do sporządzenia zgłoszenia lub
- 2) zawiadomienia o zatwierdzeniu przeprowadzonej aktualizacji danych, w terminie 14 dni od dnia odesłania operatorowi wyznaczonemu podpisanego zgłoszenia lub

- 3) zawiadomienia o zatwierdzeniu przeprowadzonej aktualizacji danych w terminie 14 dni od dnia wypełnienia i wysłania elektronicznego formularza za pośrednictwem systemu teleinformatycznego prowadzonego przez operatora wyznaczonego
- użytkownik niezwłocznie zawiadamia, listownie lub na adres poczty elektronicznej wskazanej na stronie internetowej, operatora wyznaczonego.

§ 10. Dowodem zmiany danych jest zawiadomienie o zatwierdzeniu przeprowadzonej zmiany danych.

§ 11. 1. Indywidualne numery identyfikacyjne użytkownika wydane na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów zachowują ważność.

2. Dotychczasowe wzory formularzy: "Zgłoszenia rejestracji odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych albo zmiany danych" i "Zawiadomienia o nadaniu indywidualnego numeru identyfikacyjnego użytkownikowi odbiorników radiofonicznych/telewizyjnych" mogą być stosowane do wyczerpania zapasów, nie dłużej jednak niż do dnia

3. Złożone i nierozpatrzone do czasu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgłoszenia o rejestrację odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych albo zgłoszenia zmiany danych są rozpatrywane według przepisów dotychczasowych.

§ 12. 1. Dostawca usług telewizji płatnej przekazuje, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 5, operatorowi wyznaczonemu informacje, o których mowa w art. 5c ust. 1 ustawy o opłatach abonamentowych.

2. System teleinformatyczny niezwłocznie wysyła do dostawcy usług telewizji płatnej potwierdzenie prawidłowego przekazania informacji, o której mowa w ust. 1.

3. W przypadku braku otrzymania potwierdzenia doręczenia informacji operatorowi wyznaczonemu dostawca usług telewizji płatnej zobowiązany jest do ponownego wykonania czynności, o których mowa w ust. 1 oraz do podania informacji w tym zakresie na adres poczty elektronicznej wskazany na stronie internetowej operatora wyznaczonego.

§ 13. 1. Żądania, o których mowa w art. 5c ust. 2 ustawy o opłatach abonamentowych będą przekazywane dostawcom usług telewizji płatnej przez operatora wyznaczonego za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w § 5.

2. Dostawca usług telewizji płatnej przekazuje operatorowi wyznaczonemu, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 5, informacje, o których mowa w art. 5c ust. 2 ustawy o opłatach abonamentowych.

3. System teleinformatyczny niezwłocznie wysyła do dostawcy usług telewizji płatnej potwierdzenie prawidłowego przekazania informacji, o której mowa w ust. 2.

4. W przypadku braku otrzymania potwierdzenia doręczenia informacji operatorowi wyznaczonemu dostawca usług telewizji płatnej zobowiązany jest do ponownego wykonania czynności, o których mowa w ust. 2 oraz do podania informacji w tym zakresie na adres poczty elektronicznej wskazany na stronie internetowej operatora wyznaczonego.

§ 14. Traci moc rozporządzenie Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie warunków i trybu rejestracji odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych (Dz. U. 2013, poz. 1676).

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ...

**MINISTER INFRASTRUKTURY
I BUDOWNICTWA**

.....

W porozumieniu z:

**KRAJOWĄ RADĄ RADIOFONII
I TELEWIZJI**

.....

Wyjaśnienia:

adres zamieszkania - dotyczy osób fizycznych w gospodarstwie domowym i osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą

** Dotyczy cudzoziemców nieprowadzących działalności gospodarczej i nieposiadających numeru PESEL.

Zgodnie z art. 2 ust. 5 ustawy z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych (Dz. U. Nr 85, poz. 728, z późn. zm.)
* osoby i podmioty wymienione w punktach 1.6.1.-1.6.2., niezależnie od liczby używanych odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych, uiszczają tylko jedną z opłat, o których mowa w art. 3 ust. 1 wyżej wymienionej ustawy, przy czym w przypadku podmiotów wymienionych w punkcie 1.6.2. musi być spełniony warunek używania odbiorników w tym samym budynku, zespole budynków lub w samochodach będących w używaniu tych podmiotów.

W punktach 1.7.1-1.7.2. należy odpowiednio wpisać:

**

– jeśli „X” zaznaczono w punkcie 1.6.1. lub 1.6.2. - cyfrę 1, niezależnie od liczby używanych odbiorników danego rodzaju, a w przypadku ich braku - cyfrę 0,

– jeśli „X” zaznaczono w punkcie 1.6.3. - faktyczną liczbę używanych odbiorników danego rodzaju.

Dotyczy rejestracji przez Internet a także dla użytkowników chcących posiadać dostęp do konta abonenta

Pouczenie:

1. Operator wyznaczony zawiadamia użytkownika o nadaniu indywidualnego numeru identyfikacyjnego osobie posiadającej odbiornik radiofoniczny lub telewizyjny:
 - przyjmując zgłoszenie w placówce pocztowej wydaje zawiadomienie o nadaniu tego numeru,
 - w przypadku złożenia zgłoszenia z wykorzystaniem strony internetowej lub u dostawcy usługi telewizji płatnej, operator wyznaczony wysyła zawiadomienie o nadaniu numeru na wskazany przez użytkownika adres poczty elektronicznej lub na życzenie przesyłką listową niebędącą przesyłką rejestrowaną.
2. Dowodem zarejestrowania jest zawiadomienie o nadaniu indywidualnego numeru identyfikacyjnego użytkownika. Dowód ten użytkownik zachowuje dla celów kontroli wykonywania obowiązku rejestracji odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych oraz obowiązku uiszczania opłaty abonamentowej prowadzonej przez operatora wyznaczonego.
3. Użytkownik zarejestrowanych odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych ma obowiązek niezwłocznie powiadomić placówkę operatora wyznaczonego o zmianie danych zawartych w zgłoszeniu, o zagubieniu lub zniszczeniu dowodu zarejestrowania oraz o zaprzestaniu używania odbiorników. W takim przypadku należy wypełnić zgłoszenie w zakresie zmiany danych po uprzednim zaznaczeniu pola „Zmiana danych”.
4. Obowiązek powiadamiania operatora wyznaczonego o zmianie liczby używanych odbiorników nie dotyczy użytkowników określonych w punktach 1.6.1. i 1.6.2.

WZÓR

Zawiadomienie o nadaniu indywidualnego numeru identyfikacyjnego osobie posiadającej odbiornik radiofoniczny lub telewizyjny

Poczta Polska S.A. zawiadamia

.....

.....

(imię, nazwisko/nazwa)

.....

.....

(miejsce zamieszkania/siedziba – ulica, nr domu i lokalu, kod pocztowy, miejscowość)

o nadaniu niżej wymienionego indywidualnego numeru identyfikacyjnego

.....

oraz

numeru konta bankowego do dokonywania wpłat abonamentowych RTV

.....

zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury i Budownictwa wydanym w porozumieniu z Krajową Radą Radiofonii i Telewizji z dnia ... 2017 r. w sprawie warunków i trybu rejestracji odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych (Dz. U. poz....)

Użytkownik jest (zaznaczyć X):

osobą fizyczną używającą odbiorników radiofonicznych lub telewizyjnych w gospodarstwie domowym lub w samochodzie stanowiącym jej własność;

podmiotem leczniczym niebędącym przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, sanatorium, żłobkiem, publiczną albo niepubliczną jednostką

organizacyjną systemu oświaty, publiczną albo niepubliczną uczelnią, domem pomocy społecznej;

innym podmiotem.

Rodzaj i liczba odbiorników:

..... radiofonicznych telewizyjnych

.....

(data i podpis upoważnionego pracownika operatora wyznaczonego)